உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௬] பிரமாதி ஸ்ரீ வைகாசி மீ [பகுதி-எ.
Vol. 36. May—June 1939. No. 7.

வான்மீகரும் தமிழும்.

[உ௩௫-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

VI. மதுரம் வாக்கியம்—தமிழ்ப்பாஷை.

இனி, அநுமான் சீதையிடம் வெகுவிதமாக உலகவழக்கான தமிழ்நடையிற் பேசியவற்றை விரித்துச்சொல்லத் தொடங்கி, 31-ஆம் சர்க்கத்தின் முதல் சுலோகத்தில், "அநுமான் பலபடியாலும் ஆலோசித்துக்கொண்டு, சீதைக்குக் காதுகேட்கும் தூரத்திலிருந்து, இனிச்சொல்லப்போகிறபடியே தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசினான்" என்று வான்மீகிபகவான் பாயிரம் கூறியிருக்கிறார்.

அந்தச் சுலோகம் வருமாறு:—

5ஏவம் 2பஹுவிதாம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா 1மஹாகபி: ।
4ஸம்ஶ்ரவே 6மதுரம் வாக்யம் 3வைதேஹ்யா 7வ்யாஜஹார 8ஹ ॥

இதன் பொருள்:—

1 மஹாகபி:—மஹானுபாவனான ஹனுமான்

2 பஹுவிதாம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா—வெகுவிதமான ஆலோசனையைச்செய்து

3 வைதேஹ்யா:—ஸீதாதேவிக்கு

4 ஸம்ஶ்ரவே—காதுகேட்கும் தூரத்தில் (இருந்து)

5 யதா—பின்சொல்லப்போகிற பிரகாரம்

6 மதுரம் வாக்யம்—மதுரசப்தபர்யாயமான தமிழ் என்னும் பெயருடைய பாஷையை

7 வ்யாஜஹார—வழங்கினன்

8 ஹ—ஆச்சர்யம். என்பது.

இங்கும் மதுரம் வாக்யம் என்பது, ஏகவசனத்தால் ரஸஜநகமான (இனிமைபயப்பதான) தமிழ்ப்பாஷை யென்றே பொருள் கொள்ளக்கிடக்கிறது. அப்படியிருந்தும், இந்தச் சுலோகத்திலுள்ள ‘மதுரம் வாக்யம்’ என்பதற்குமட்டும் ரஸஜநகமானவாக்யம் என்று வியாக்கியானம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் முற்பட்ட சுலோகத்திற் சொல்லப்பட்ட மதுரசப்தத்துக்கும் இவ்வாறே ரஸஜநகம் (இனிமைபயப்பது) என்று வியாக்கியானம் எழுதாமல் சும்மா விடப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணமென்ன?

மதுரசப்தத்துக்கு ரஸஜநகம் என்னும் பொருள் வெளிப்படை என்றெண்ணி உரையெழுதாமல் விடப்பட்டிருக்கலாமென்றால், அவ்வாறே பிந்திய இந்தச்சுலோகத்திலுள்ள மதுரசப்தத்துக்கும் உரை யெழுதாமல் விடப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் (பிரதமாதிக்கரணமாக) முந்தியதை விட்டுவிட்டுப் பிந்திய சுலோகத்திலுள்ள மதுரசப்தத்துக்குமட்டும் ரஸஜநகம் என்று உரை எழுதப்பட்டிருப்பதற்குத் தக்ககாரணம் இருக்க வேண்டும். அந்தக் காரணம் யாதாயிருக்குமென்று இங்கு ஆராய்வோம்.

முந்திய சுலோகத்திலுள்ள மதுரசப்தத்துக்கும் ரஸஜநகம் என்று உரையெழுதினால், கூறியதுகூறல் என்னும் புனருக்தி தோஷம் ஸம்பவிக்கும்; ஆதலால் அதற்கு ரஸஜநகம் என்று உரையெழுதலாகாது; வேறுபொருள் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணி உரை யெழுதாமல் விடப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது,

அவ்வாறு உரையெழுதாமல் விடப்பட்டபொருள் யாதாயிருக்கவேண்டும்? அது அநுமான் சீதையிடம் பேசவேண்டி முன்பே நிச்சயித்துக்கொண்ட பாஷையின் பெயராயிருக்கவேண்டும்; அந்தப் பாஷையையே வால்மீகிபகவான் தம் வாயாலும் வெளிப்படச் சொல்லித்தீரவேண்டும். அவ்வாறு சொல்லியிருப்பதாக வேறொருவகையாலும் புலப்படாமையால், முந்தியசுலோகத்தில் சொல்லிய மதுரம்வாக்கியம் என்பது அந்தப்பாஷையின் பெயராயிருக்கலாமென நினைந்து, அந்தப்பாஷை இன்னதென்று தோன்றாமையால் அதற்கு உரையெழுதாமல் விடப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இவ்வாறாக முந்திய சுலோகம் அநுமான் சீதையிடம் பேசக்கருதிய பிரகாரங்களைத் தொகுத்துச்சுட்டுதலால் அதில் இன்னபாஷையில் பேசினான் என்பதைச் சொல்லி, பின் வகுத்துக் காட்டத்தொடங்கிய அடுத்த சுலோகத்தில் ரஸஜ்ஞகமான வாக்கியத்தைப் பேசினான் என்று பொருள்கொள்வது புனருக்தமும் வியர்த்தமுமாகாமல் சமர்த்தமாகிறது: என்று வியாக்கியாதாகருதி, முந்தியசுலோகத்தில் மதுரம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் எழுதாமல்விட்டுவிட்டுப் பிந்திய சுலோகத்திலுள்ள மதுரம் என்பதற்கு மட்டும் உரையெழுதியிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

இப்படியாகத் தமிழ்ப்பயிற்சியில்லாதார் இடர்ப்படுவர் என நினைந்தே வால்மீகிபகவான் மதுரசப்தப்பிரயோகம் இருமுறை செய்துபோந்தார். இருமுறை சொல்லாது ஒருமுறையே மதுரமான வாக்கியத்தைப் பேசினான் என்று சொல்லியொழிந்தால், அதற்குத் தமிழில் பேசினான் என்று பொருள் கொள்ளாமலே, இனிமையுள்ள வாக்கியங்களைச் சொன்னான் என்று பொருள்கொண்டொழிவர்கள். அங்ஙனம் ஒழியாது தமிழ்ப்பேச்சைப் பேசினான் என்று ஓரிடத்தேனும் தமிழும் உணர்ந்தவர்களுக்குப் பொருள் தெரியும்படி சொல்லவேண்டும்; அல்லாக்கால் விளங்கவைத்தல் என்னும் குணம் ஒழியும்: என்று எண்ணி, தமிழுமுணர்ந்த வால்மீகிபகவான் தமிழ் என்னும் சொல்லின் பிரதிபதமான மதுரசப்தத்தை இருமுறை சொல்லி நியமித்திருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

வக்தாவுக்கு இவ்வர்த்தத்தில் தாத்பர்யமில்லையாயின், "ஸவி தய்யமம்ருதம் ஜமாஷவாக்யம்" என்றதை "ஸவிதய்யமம்ருதம் ஜமாஷவாக்யம்" என்றும், "ஸம்ஸ்வெ யயாயம்வாக்யம்" என்றதை "ஸம்ஸ்வெ வாக்யமம்ருதம்" என்றும் சொல்லி அம்ருத சப்தத்தால் ரஸஜநகம் என்னும் பொருள் மயங்காமற் புலப்படச் செய்திருப்பர். அங்ஙனமின்மையால் இரண்டிடத்தும் மதுரம் என்பதற்குத் தமிழே தாத்பர்யப்பொருளாகவும் தோன்றுகிறது.

இங்ஙனமன்றி, 'இரண்டிடத்தும் மதுரம் என்பதற்கு ரஸ ஜநகம் என்றே பொருள்கொண்டு அதனை நியமித்திருப்பதாகச் சொல்லில் புனருக்தமாகாது' என்பார் உளராயின், மதுரம்வாக்கியம் என்ற ஏகவசனம் இங்குச் சொல்லவேண்டிய பாஷையின் ஸங்கியை யாகிய முக்கியார்த்தத்தைவிட்டு வாக்கியஸமூஹ ஜாதிசங்கியை யாகிய லக்ஷ்யார்த்தத்தைச் சொல்வது கௌணமாகும். அன்றியும், அந்த வாக்கியஸமூஹம் இன்னபாஷையென்பதும் தோன்றாதாகும். இன்ன பாஷையென்று தோன்றாத பாஷாஸாமாந்யத்தை ரஸஜநகம் என்று குணம்பற்றி விசேஷித்தால் அந்த விசேஷணம் வியாவர்த்தகமாகாது (பிறவற்றினின்றும் பிரித்துக்காட்டமாட்டாது) வியர்த்தவிசேஷணமாகும் (-பயனில்லாத அடைமொழியாகும்). அப்படியாகாமைக்கு வாக்கியசப்தார்த்தமான பாஷாஸாமான்யத்துக்கு மதுரசப்தம் பாஷாவிசேஷநாமமாய் விசேஷணமானல், சாமான்ய விசேஷங்களுக்கு அபேதாந்வயமுடைமையால் வ்யாவர்த்தகமாய் மதுரேதரமான ஸம்ஸ்கிருதமாநுஷபாஷையையும், ஸம்ஸ்கிருதபாஷையையும் விலக்கி, மதுரம் (தமிழ்) என்னும் பாஷையைப் பேசினன் என்று சாதுவாகும்.

ஆகவே, இரண்டுசுலோகங்களினுமுள்ள மதுரசப்தங்களுக்கும் தமிழ் என்றே பொருள்கொண்டால் அனுமான் உத்தேசித்தபடியே தமிழில் பேசினன்; வேறு பாஷையில் (ஸம்ஸ்கிருதமாநுஷ பாஷையிலாவது, ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிலாவது) பேசவில்லை; என்று அந்வயத்தாலும் வ்யதிரேகத்தாலும் அர்த்தஸித்தியுண்டாய் அனுமான் ஸங்கற்பித்துக்கொண்டபடியே அர்த்தவத்தான மாநுஷ பாஷையில் பேசினன்: என்னும் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டதாய்,

கௌணவிருத்தியும் வேண்டாது, புனருக்தமுமாகாது, சாதுவாகு மென்று தோன்றுகிறது.

மதுரசப்தபர்யாயமான தமிழ் என்னும் பாஷாநாமத்தின் அந்வர்த்தசக்தியால் (காரணவிடுகுறியாற்றலால்) ரஸஜநகம் என்னும் அர்த்தமும் தானே சித்திக்கிறது.

தமிழ் ரஸஜநகம் (இனிமைபயப்பது) என்பதை,

"கூடலின் ஆய்ந்த ஒண் தீம்தமிழ்"[1]

என்று மாணிக்கவாசகரும்,

"ஊறும் இன்பத்தமிழால் உயர்ந்தார்"[2]
"தேனேரார்தமிழ்விரகன மொழிகள்"[3]
"ஞானசம்பந்தன் இன்தமிழ்"[4]
"ஞானசம்பந்தன் சொன்ன இன்தமிழ்"[5]

என்று திருஞானசம்பந்தரும்,

"இன்தமிழ் மாலைகள்"[6] என்று விண்டுசித்தரும்,

"விருப்புடை இன்தமிழ் மாலை"[7] என்று கோதைப்பிராட்டியாரும்,

"சொல்லில் இன்தமிழ் மாலை"[8] "சொல்லிய இன்தமிழ்மாலை"[9]
"நல்லியல் இன்தமிழ் மாலை"[10] என்று குலசேகராழ்வாரும்,

"கலிகன்றி இன்தமிழால் உரைத்த"[11]
"இன்தமிழ் நன்மணிக்கோவை"[12]
"தேனார் இன்சொல் தமிழ்மாலை"[13]
"இருநீர் இன்தமிழ் இன்னிசைமாலை"[14]
"நெடுமாலை இன்தமிழால் நினைந்த"[15]

என்று திருமங்கையாழ்வாரும்

---

[1] திருக்கோவையார்—20. [2] தேவாரம் கோயில்பதிகம்—2. பா. 11. [3] ஷை திருக்கழுமலப்பதிகம்–3. பா. 11. [4] ஷை திருக்கழுமலப்பதிகம்–16. பா. 12. [5] ஷை திருக்கடைமுடிப்பதிகம், பா. 11. [6] பெரியாழ்வார் திருமொழி–3–2–10. [7] நாச்சியார் திருமொழி–1. பா. 10. [8] பெருமாள் திருமொழி–2. பா. 10. [9] ஷை 6–10. [10] ஷை 10–10. [11] பெரியதிருமொழி 2–1–10. [12] ஷை 7-8-10. [13] ஷை 8–8–10. [14] ஷை 8–9–10. [15] ஷை 9–10–10.

தீம்தமிழ், இன்பத்தமிழ், தேனேரார்தமிழ், இன்தமிழ்: என்பவற்ருல், தமிழ் ரஸஜநகமென்னும் பொருள்தோன்றத் தண்ணீர் என்பது போலும் ஸ்வபாவவிசேஷணத்தால் விசேஷித்து வழங்குதலாலும் அறியலாம்.

ரஸஜநகமாவது: வடமொழிபோலப் பருஷாக்ஷரங்கள் (வெட்டெனவான எழுத்தொலிகள்) மிகுந்தில்லாமல் மதுராக்ஷரங்களே (மெத்தெனவான எழுத்தொலிகளே) மிகுந்துள்ள பாஷையாயிருப்பது; அதனுல் தமிழே மதுரம் (ரஸஜநகம்) என்பதாம்.

இதனை, "கூஜந்தம் ராமராமேதி மதுரம் மதுராக்ஷரம்" என்பதனுல், காகுத்ஸ்யசப்தம்போல் வெட்டெனவில்லாமல், மெத்தெனவுள்ள தமிழெழுத்தொலிபோலும் மதுராக்ஷரமுடையதாய் மதுரமாயுள்ளது ராமசப்தம் என்றதனு லறியலாம்.

மதுரசப்தம் தமிழ் என்னும் பொருள்பயப்பது எங்ஙனமெனில்? முன்பு அனுமான் சீதையிடம் இன்னபாஷையில் இன்னபடி பேசலாம் என்று ஆலோசித்து நிச்சயித்தவிடத்தில் "அவஸ்யமேவ வக்தவ்யம் மாநுஷம் வாக்யம் அர்த்தவத்" என்று சொல்லப்பட்ட "அர்த்தவத் மாநுஷவாக்கியம்" என்றது பொருளினிதுபுலப்படும்படிம்பசும் முக்கியார்த்தமுடைய (வெளிப்படைப் பொருளுள்ள) உலகநடையான தமிழ்ப்பாஷையென்று துணியப்பட்டமையால், அவ்வாறே அவன் பேசத்தொடங்கும் இடத்தும் அப்படியே "அவிதம் மதுரம் ஜகாத" என்றதனுல் செம்பொருளுடைய உலகவழக்கான தமிழ்நடையில் பேசினுன்: என்று பொருள்கொள்ளவேண்டுமென்பது பிரகரணத்தாலும், ஔசித்தியத்தாலும் சித்திக்கிறது (—இடத்தாலும், பொருந்துமாற்ருலும் பெறப்படுகிறது).

இனி அர்த்தத்தாலும் மதுரமும் தமிழும் ஒன்றென்று சித்திக்குமாறு காட்டுதும்.

மதுரம் என்பதும் இனிது என்பதும் ஒருபொருட்சொற்கள் என்பதைச் சாமானியரும் அறிவர். அந்த இனிது என்பதும் தமிழ் என்பதும் ஒருபொருட்சொற்கள் எனத் தமிழ்கற்ருரெல்லோரும் அறிவர்.

இனிது என்பதும் தமிழ் என்பதும் ஒருபொருளுடையவாகவே, இனிது என்பதனோடு ஒருபொருளுடைய மதுரம் என்பதும் தமிழ் என்பதும் ஒருபொருளுடையவாமென்று அறியத்தக்கதே.

தமிழ் என்ற சொல் இனிது என்பதன் பரியாயமாமாறு எங்ஙனம்? எனில் "தமிழெனப் தினிமை நீர்மை" என்ற நிகண்டினாலும், கம்பராமாயணம் பம்பைப்படலத்தில் "வண்டு தமிழ்ப்பாட்டிசைக்குந் தாமரையே" என்பதற்கு 'வண்டுகள் இனிய கானத்தைப் பாடுதற்கு இடமான தாமரைமலர்' என்று பொருள்படுதலாலும், சிந்தாமணியில், 'தமிழ்தழிய சாயலவர்' (2026) என்பதற்கு, 'இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவர்' என்று நச்சினார்க்கினியர் பொருள்கூறதலாலும் அறியலாம்.

இங்கு இனிமையையுணர்த்தும் தமிழ் என்னும் குணப் பண்புப் பெயர் அவ்வினிமையையுடைய பாஷைக்குப் பெயராயிற்று. இது நீலம் என்னும் நிறப்பண்புப்பெயர் அந்நீலநிறத்தையுடைய மலரையுணர்த்திப் பொருட்பெயரானாற்போலக் கொள்ளத் தக்கது.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், அநுமான் சீதையிடம் பேசக் கருதி ஆலோசித்து நிச்சயிக்கப்பட்டதும், சீதையிடம் பேசியதும் ஆகிய பாஷை, அர்த்தவத் மாநுஷபாஷையென்றும் அவிதயமதுர பாஷையென்றும் சொல்லப்பட்ட முக்கியார்த்தவாசகங்களையுடைய வெளிப்படையான தமிழ்ப்பாஷையென்று நிரூபிக்கலாயிற்று.

மாநுஷபாஷையைப்பற்றி உரைகாரர் குறிப்பிடுவது,(தற்கால நிலையை நினைந்து) சீதை தெரிந்துகொள்வதற்குரிய கோசலதேசத்துள்ளோரால் பேசப்படும் பாஷையாயிருக்கவேண்டுமென்பது.

மாநுஷபாஷை யென்பதற்கு மனிதர்க்கு உரிய பாஷை என்பதே பொருள். இதில் உரியோர் மனிதர். உரிமைப்பொருள் பாஷை. மனிதர்க்கும் பாஷைக்கும் உள்ள சம்பந்தம்—வினைமுதலும்தொழிற் பண்புமாகிய சம்பந்தம். இந்தச் சம்பந்தத்தைத் தமிழர் தற்கிழமை யென்பர். இதற்கு உதாரணம்: சம்பந்தரது தமிழ் என்பதுபோலுள்ளவை. தமிழ்ப்பாஷை இங்கு மாநுஷத்தன்மையை நிரூபக தர்மமாகக்கொண்டு மாநுஷபாஷையென்று பெயரிடப்பட்டிருப்பதால் அது மானிடராயுள்ளோரெல்லோருக்கும் உரியதென்றே பொருள்படும்,

இப்பொருள் கொள்ளாது கோசலதேசத்துள்ள மானிடரால் பேசத்தக்க பாஷை என்று பொருள்சொல்வதானால், சப்தசக்தியை சங்கோசம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அனுமான் பேச்சில் இப்படியான தோஷம் இருக்கக்கூடாது. கோசலதேசத்து மாநுஷ பாஷையென்பதே தாத்பர்யமானால் அதை "மாநுஷீமிஹஸம்ஸ்க்ருதாம்" என்னாமல் "கௌசலீமிஹ ஸம்ஸ்க்ருதாம்" என்றும், "மாநுஷம் வாக்யம் அர்த்தவத்" என்னாமல் "கௌஸலம் வாக்யமுதீரயேத்" என்றும் முன்னம் அனுமான் சிந்தனைசெய்யுமிடத்தே தெளிவு பெறச் சொல்லியிருக்கக்கூடும். அவ்வாறு சொல்லாமையாலும், மதுரம் என்ற பெயர் தமிழையொழிய வேறு எதேனும் ஒரு பாஷைக்குரிய பெயராகக் காணப்படாமையாலும் கோசலதேசத்து மாநுஷ பாஷை யென்னும் பொருள் பொருந்தாதிருக்கிறது.

அப்பொருளும் பொருந்துமாறு இராமாயணகாலத்தில் கோசலதேசத்துள்ளோரும் தமிழராயிருந்தார்கள்: என்று பொருள் கொள்வதேசிறந்ததாம். இதற்குக் கோசலதேசத்திலிருந்து இலங்கையளவும் உள்ள இராமாயணசரித்திர சம்பாஷணங்கள் தடையின்றி நடந்தேறிவந்திருப்பது சான்றாகும்.

அக்காலத்தில் கோசலதேசத்தார்பாஷை தமிழின் வேறாயிருந்ததென்றால், அது பிரமாணசித்தமாய் இன்னபாஷை என வெளிப்பட்டிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லாமையாலும், ராமாயணகாலத்தில் இருந்த அகத்தியனார் முதலியோர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தமையாலும், தமிழ்ப்பாஷை மானிடர்க்கு உரியதாயிருந்ததென்று தெரிந்தமையாலும், தமிழ் மாநுஷபாஷையென்று சொல்லத்தக்கதாயிருந்ததென்று சித்திக்கிறது.

தமிழ் மாநுஷபாஷையென்று பொதுப்படக் கூறப்பட்டமையால், அக்காலத்தில் மானிடர்வாழுமிடமெங்கும் தேசபாஷையாகத் தமிழ்மொழி நடைபெற்றிருந்ததென்று அறியத்தக்கதாயிற்று.

இம்முடிபிற்கு உதவியான பிறசான்றுகளும் உள்ளன. அவையும் தொடர்புடைமையால் இனி ஆராயத்தகும்.

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராசிரியர்.

உ

அறுபதினாயிரம்.

பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஐயரவர்கள்.

[உ௭0-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

6. வில்லைக்கொணர்ந்த வீரர்.

இராமனும் லக்ஷ்மணனும் விசுவாமித்திரமுனிவனோடு மிதிலைக்குச் செல்லுகிறார்கள். அந்நகரிலே வீதிவழியாய்ச் செல்லும்போது இராமனும் சீதையும் ஒருவரையொருவர் கண்டு காதல்கொள்கிறார்கள். இராமன் விசுவாமித்திரனோடு சென்று ஜனகனை அடைகிறான். அப்பொழுது ஜனகன் தன்னிடமுள்ள வில்லைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கிறான். விசுவாமித்திரன் 'இராமனுக்கு அந்த வில்லைக் காட்டு' என்று சொல்லுகிறான். 'தெய்வத்தன்மை பொருந்தியதும், வாசனைத்திரவியங்களாலும் மாலைகளாலும் நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்த வில்லைக் கொண்டுவாருங்கள்' என்று ஜனகன் மந்திரிகளுக்குக் கட்டளையிடுகிறான். ஜனகனால் ஏவப்பட்ட மந்திரிகள் நகரத்துள்ளே சென்று, அந்த வில் முன்னேவர அதன்பின் வருகிறார்கள். மிக்க தேகபலமுள்ள ஐயாயிரம் ஆட்கள்* அதை வைத்திருக்கும் பெட்டியை மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தப் பெட்டி எட்டுச்சக்கரங்கள் உடையது; இரும்பினால் செய்யப்பட்டது. பிறகு ஜனகன் அந்த வில்லின் சிறப்பைக்கூறி இதைத் தேவர்கள் அசுரர்கள் இராக்கதர்கள் ஆகிய ஒருவராலும் வளைக்கமுடியவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது மனிதர்கள் எவ்வண்ணம் இதை அசைக்கவாவது, நிறுத்தவாவது, தாங்கவாவது, வளைக்கவாவது நாணேற்றவாவது கூடும்? என்கிறார். விசுவாமித்திரர் இராமனைப் பார்த்துக் 'குழந்தாய், ராம! வில்லைப் பார்' என்கிறார். பெட்டியைத்திறந்து இராமன் வில்லைப் பார்க்கிறான்.

---

* ந்ருணாம் ஶதாநி பஞ்சாஶத் வ்யாயதாநாம் மஹாத்மநாம் ।
மஞ்ஜூஷாம் அஷ்டசக்ராம் தாம் ஸமூஹுஸ்தே கதஞ்சந ॥
[பால. 67—4].

இந்தச் சிறந்த வில்லை என் கையால்—தொடலாமா? எடுத்து நாணேற்றிப் பார்க்கலாமா? என்கிறான். சரி என்கிறார்கள். இராமன் விளையாட்டாக அதை எடுக்கிறான், விளையாட்டாக நாணேற்றுகிறான். நாணை இழுக்கும்போது வில் ஒடிந்துபோகிறது: அதனால் பேரொலி உண்டாகிறது. பிறகு விவாகம் நடைபெறுகிறது. இது வால்மீகிராமாயணத்திலுள்ள கதை.

கம்பராமாயணத்தில் கார்முகப்படலத்திலே இக்கதை சொல்லப்படுகிறது. தன்னிடமுள்ள மாயவில்லையும் அதனால் தான் தோல்வியுற்று வருந்துவதையும் ஜனகன் தெரிவிக்கிறான். அழகு மிக்க இச்சிறுவன் இந்த வில்லை நாணேற்றுவானானால் என்னுடைய மகள் தவஞ்செய்தவள் ஆவாள். நானும் துக்கசாகரத்தினின்று வெளியேறுவேன் என்கிறான். பிறகு ஏவலாளரை ஏவுகிறான். நால்வர் ஓடுகிறார்கள். (ஏன் நாலுபேர்களோ தெரியவில்லை.) ஓடி, வில் வைத்திருந்த ஆயுதசாலையை அடைகிறார்கள். பிறகு வில் கொண்டுவரப்படுகிறது. 'மிக்க வலியையுடைய யானையைப்போன்ற மேனியை உடையவர்களும், மலைபோல் திரண்டனவாயும் மயிர் செறிந்தனவாயும் உள்ள தோள்களையுடையவர்களும், அளவிட இயலாத பலமுடையவர்களுமான அறுபதினாயிரம் பேர்கள் அந்த வில்லுக்கு அடியிலே இடையிடையே தூண்களை வைத்துத் தண்டுகளைக் கட்டித் தூக்கிக்கொண்டுவந்தார்கள்' என்கிறார்.

"உறுவலி யானையை ஒத்த மேனியர்
செறிமயிர்க் கல்லெனத் திரண்ட தோளினர்
அறுபதி னாயிரர் அளவில் ஆற்றலர்
தறிமடுத் திடையிடை தண்டிற் றூங்கினர்"

[பால-கார்முக-3]

அதைக்கண்ட மிதிலைநகரவாசிகள் பற்பலவாறு பேசிக்கொள்கிறார்கள். வில்லைச் சிலர் புகழ்கிறார்கள்; விதியைச் சிலர் பழிக்கிறார்கள்; அதைக் கன்னியாசுல்கமாக வைத்த ஜனகனைச் சிலர் பழிக்கிறார்கள்; மன்னர்கள் விதிர்விதிர்க்கிறார்கள். பிறகு சதானந்த முனிவன் 'இன்று இராமன் வில்லை நாணேற்றினால் சீதையின் அழகு பழுதாகாது' என்கிறார். அப்பொழுது விசுவாமித்திரன்

தன்னுடைய தலையை அசைத்து இராமனைப் பார்க்கிருர். ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. இராமன் எழுந்திருந்து யாவரும் வியக்கும்படி நடந்துசென்று சீதையை மணம்சூட்ட எடுக்கும் பூமாலையை எடுப்பதுபோல அவ்வளவு சுலபமாக அவ்வளவு லாகவத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் அதை எடுக்கிருன். அவன் கையால் எடுத்ததை ஜனங்கள் கண்டார்கள். அது ஒடிந்த ஓசையைக் கேட்டார்கள்; வேறென்றையும் அவர்கள் பார்க்கவில்லை: என்கிருர் கம்பர்.

இந்த இடத்திலேயும் வால்மீகி ஐயாயிரம் என்று குறிப்பிட்டிருக்க, கம்பர் அறுபதினுயிரமாக மாற்றிவிட்டாரே! சிலர் வால்மீகத்துக்கு ஏற்ப, அறு பதினுயிரர் என்று பிரித்து,—பாதியாக அற்ற பதினுயிரர், அதாவது—ஐயாயிரவர் என்று பொருள் சொல்லுகிருர்கள். கம்பருக்கு அறுபதினுயிரம் என்னும் தொகையிலுள்ள ஆசையைக் கண்டவர்கள் இவ்வாறு ஐயாயிரம் என்று பொருள் சொல்லுவதை ஒப்பமாட்டார்கள். ஆனல் கம்பருக்கு இந்தத் தொகையில் ஏன் இவ்வளவு ஆசை?

7. பகீரதன் தவம்.

சகரன் யாகம்செய்யும்பொருட்டுக் குதிரையை அனுப்பியதும்; அவனை வஞ்சித்து அவனுடைய யாகம் முற்றுப்பெருதிருக்கச்செய்யும்பொருட்டு இந்திரன் அந்தக் குதிரையைக் கபிலமுனிவன் தவம்செய்துகொண்டிருந்த இடத்துக் கொண்டுபோய் விட்டதும்; அதைச் சகரர்கள் தேடியதும்; அகப்படாததால் பூமியைத் துளைத்துத் தோண்டியதும்; கபிலமுனிவர்முன் அது நிற்கக் கண்டு அவரைத் தாக்கியதும்; அவருடைய சாபத்தால் அவர்கள் அனைவரும் நீருகியதும்: நம் நாட்டிலே யாவரும் அறிந்த கதை. இந்தக் கதை வால்மீகிராமாயணத்திலும் கம்பராமாயணத்திலும் சொல்லப்படுகிறது.

குதிரையைத் தேடிப்போன தன் மைந்தர்கள் வாராததைக் கண்ட சகரன், தன்னுடைய பேரனை அம்சுமானை அழைத்து அவர்களைத் தேடச்சொல்லுகிருன். அவன் எங்கும் சென்று

கடைசியில் சாம்பற்குவியலாய் அவர்கள் கிடக்கக்கண்டு, அவர்களுக்குப் பிதிர்க்கடனியற்றுதற்கு நல்ல தீர்த்தம் தேடுகிறான்; அகப்படவில்லை. அவன் அப்படி அலையும்போது கருடன் வருகிறான்; 'சொர்க்கலோகத்திலுள்ள கங்கைநீரினால்மட்டுமே அவர்கள் நற்கதி அடையமுடியும்' என்கிறான். அம்சுமான் திரும்பப்போய்ப் பாட்டனாகிய சகரனிடம் தெரிவிக்கிறான். அவனும் வெகுவாக ஆலோசித்தும், யாதொரு உபாயமும் அவனுக்குப் புலப்படவில்லை. அதே சிந்தையாய் முப்பதினாயிரம் வருஷம்[1] ஆண்டு பிறகு சுவர்க்கலோகம்போய்ச் சேருகிறான் சகரன்.

அதன்பிறகு அம்சுமான் ஆளுகிறான். அம்சுமான் தன் மகனுக்குப் பட்டஞ்சூட்டிவைத்துவிட்டு, இமயமலைக்குப்போய் அங்கே முப்பத்தீராயிரம்[2] வருஷம் கடுந்தவம்புரிகிறான். இதுகூட இரண்டுமுப்பதாயிரம்வருஷம் என்று இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது. முதல் எழுத்து மாறியிருந்தால் அப்படிப் பொருள்கொள்ள இயலும். அவனுக்குப்பின் திலீபன் முப்பதினாயிரம்[3] வருஷம் ஆளுகிறான். அவன் யாகங்களைச் செய்கிறான். கங்கையைக்கொண்டுவரும் வழி தெரியாமல் கவலையால் நோயடைந்து, தன் மகனை பகீரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம்செய்துவைத்துவிட்டுப் பரலோகம் அடைகிறான். அவனும் சிலகாலம் ஆண்டு, பிறகு தன் மந்திரிமார்களிடம் இராச்சியத்தை ஒப்புவித்துத்

---

[1] த்ரிம்ஶத்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ராஜ்யம் க்ருத்வா திவம் கத: ॥

[வாயு. 41—28.]

[2] ஹிமவச்சிகரே ரம்யே தபஸ்தேபே ஸுதாருணம் ।
த்வாத்ரிம்ஶச்ச ஸஹஸ்ராணி வர்ஷாணி ஸுமஹாயஶா: ॥

[வாயு. 42—4.]

[3] திலீபஸ்து மஹாதேஜா: யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா மஹாவிஷ: ॥
த்ரிம்ஶத்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ராஜா ராஜ்யமகாரயத் ॥

[வாயு. 42—8.]

தவம்புரிய இமயமலை செல்கிறான். அவ்விடத்திலே ஆயிர[1] வருஷ காலம் (அல்லது பல்லாயிரவருஷகாலம்) கடுமையாகத் தவம் செய்கிறான். பிறகு பிரமதேவர் வந்து காட்சியளிக்கிறார். பகீரதன் தன்னுடைய மனோரதத்தைத் தெரிவிக்கிறான். உடனே பிரம தேவர் உன் எண்ணம் நிறைவேறும்; கங்கை பூமிக்கு வருவாள்; ஆனால் ஈசுவரன் ஒருவனால்மட்டிலுமே அவளைத் தாங்கமுடியும் என்று சொல்லி மறைகிறார். பிறகு ஈசுவரனைக்குறித்து ஒரு வருஷம்[2] தவஞ்செய்கிறான் பகீரதன். சிவன் பிரசன்னமாகிப் பகீரதனுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்குகிறார். கங்கை வேகமாய் இறங்குகிறாள்; சிவனுடைய ஜடையினுள் அடங்கிவிடுகிறாள். அவள் வெளியில்வாராததைக் கண்ட பகீரதன் மீண்டும் தவம்புரி கிறான்.[3] இத்தனை வருஷமென்று குறிப்பிடவில்லை. பிறகு சிவனுடைய அநுக்கிரகத்தின்பேரில் கங்கை வெளியே தோன்றுகிறாள். பிறகு பகீரதன் பின்சென்ற கங்கை, பூமியில் வந்து சமுத்திரத்தில் புகுந்து, பாதாளலோகத்தை அடைந்து, நீற்றுக்குவியலின்மீது பெருகிச் சகரன்மைந்தரைச் சுவர்க்கத்துக்கு அனுப்பினாள். இது தான் வால்மீகிராமாயணக் கதை. இதன்படி பகீரதன் தவம்புரிந்த வருஷங்கள் இத்தனை என்று உறுதியாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. ஓரிடத்தில் ஆயிரம் வருஷங்களும், மற்றோரிடத்தில் ஒரு வருஷ மும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு இரண்டு இடங்களில் தொகை குறிப்பிடப்படவில்லை.

---

1 தஸ்ய வர்ஷஸஹஸ்ராணி கோரே தபஸி திஷ்டத: ।
அதீதானி மஹாபாஹோ தஸ்ய ராஜ்ஞோ மஹாத்மந: ॥
[வா. 42—13—14.]

2 அத ஸம்வத்ஸரே பூர்ணே ஸர்வலோகநமஸ்க்ருத: ।
உமாபதி: பசுபதீ ராஜாநமிதமப்ரவீத் ॥
[வா. 43—3.]

3 தாமேவ[illegible] தப: பரமமாஸ்தித: ।
[வா. 43—11.]

இனி, கம்பராமாயணத்தைப் பார்ப்போம். இந்த வரலாறு பாலகாண்டத்திலே அகலிகைப்படலத்துள்ளே கூறப்பட்டிருக்கிறது. சில பிரதிகளில் இந்தப் பகுதியைத் தனிப்படலமாக அமைத்து, கங்கைப்படலமென்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கம்பராமாயணக்கதைப்படி, கபிலனுடைய தவமகிமையால் சகரபுத்திரர்கள் அறுபதினாயிரரும் சாம்பராய் அவிந்ததும், வேவுகாரர்கள் ஓடிப்போய் அந்தச் செய்தியைச் சகரனுக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதைக்கேட்டு மிகவருந்திய அரசன் தன்னுடைய மைந்தனுக்கு மைந்தனான அம்சுமானை அனுப்புகிறான். அவன் சென்று கபிலனை வணங்க, அவன் நடந்ததைச்சொல்லி, உன் குதிரையைக் கொண்டுபோ என்கிறான். குதிரை திரும்ப வந்ததும், சகரன் யாகத்தை முடிக்கிறான். பிறகு தன் மகனுக்கு இராச்சியத்தை விட்டுவிட்டுக் காலமாகிறான். பிறகு அம்சுமானுடைய வமிசத்தில் பகீரதன் தோன்றுகிறான்; அவன் தன்னுடைய முன்னோர்களுடைய செய்தியைக்குறித்து வஸிஷ்டமுனிவனை வினவ, அம்முனிவன் நிகழ்ந்தவற்றைச்சொல்லி, பிரமனைக் குறித்துத் தவம் செய் என்கிறான். அவனும் தன்னுடைய மந்திரியினிடம் அரசை ஒப்புவித்து, இமயமலையிலேபோய்த் தவஞ்செய்யத்தொடங்குகிறான். முதலிலே பதினாயிரவருஷகாலம் தவம்செய்கிறான். பிரமன் தோன்றுகிறான்.

> "ஞாலம் யாவையும் சுமந்திரன் தன்வயின் நல்கிக்
> கோலும் மாதவத் திமகிரி மருங்கினிற் குறுகிக்
> காலம் ஓர்பதி னாயிரம் அருந்தவம் கழிப்ப
> மூல தாமரை முழுமுதற் கிழவன் முந்தினனே"
>
> [பால-அகலிகை-47]

அவன்முன் தோன்றிய பிரமன் 'கங்காநதியால் உன்னுடைய முன்னோர்கள் நற்கதியடைவார்கள். கங்கையைத் தாங்குமாறு சிவபிரானைக் குறித்து நீ தவம்செய்' என்று சொல்லுகிறான். பகீரதனும் அப்படியே உமையொருபாகனாகிய சிவனைக் குறித்து முன் சொல்லப்பட்ட, அதாவது பதினாயிரம்வருஷம் தவம்செய்கிறான். செய்ததும், நெருப்புப்போன்ற நிறத்தையுடைய சிவபிரான்

அங்கேவந்து, 'உன்னுடைய கருத்தை நிறைவேற்றுவோம்' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். அதன்மேல் பகீரதனும் கங்கையைத் தொழுது ஐயாயிரம் வருஷம் தவம் புரிந்தான்.

"மங்கை பாகனை நோக்கிமுன் மொழிந்தன வருடம்
தங்கு மாதவம் புரிதலும் தழல்நிறக் கடவுள்
அங்கு வந்துநின் கருத்தினை முடித்துமென் றகன்றான்
கங்கை யைத்தொழக் காலமைஐ யாயிரம் கழித்தான்"

[பால. அகலிகை. 50.]

அவன்முன் தோன்றிய கங்காதேவி 'என்னுடைய வேகத்தைச் சிவபிரானாலும் தாங்கமுடியாது; அவன் விளையாட்டாகச் சொன்னான்' என்று கூறலும், மீண்டும் சிவபிரானைக் குறித்துத் தவஞ்செய்கிறான். கங்கை சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டுத் துன்பமடைந்த பகீரதன், ஊமத்தம்பூவும் எருக்கம்பூவும் வில்வமும் கொன்றைப்பூவும் கலந்து நிறைந்த, பொன்னிறமான, சடையையுடையவனும், குற்றமற்ற அக்கினியின் சுவாலையைப்போன்றவனுமான சிவபிரானை நினைத்து இரண்டாயிரத்தைந்நூறுவருஷம் தவம்புரிந்தான். அப்பொழுது பரமசிவன் அவன்முன்னே தோன்றி 'உன்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?' என்று கேட்கவும், பகீரதன் அவனை வணங்கி, 'பெருமானே! கங்கையானவள் முழக்கத்துடன் வந்து இப்படிச் சொன்னாள்' என்று சொல்லவும்; பரமசிவன் 'நீ பயப்படாதே; கங்கைநீரானது சிந்திப்போகாதபடி நாம் காப்பாற்றுவோம்' என்று சொல்லிப்போகவும், மறுபடியும் இரண்டாயிரத்தைந்நூறுவருஷம் தவஞ்செய்கிறான்.

"காந்தை மத்தமோ டெருக்கலர் கூவிளை கடுக்கை
நிரந்த பொற்சடை நின்மலக் கொழுந்தினை நினையா
அரந்தை யுற்றவன் இரண்டரை யாயிரம் ஆண்டு
புரிந்து நற்றவம் பொலிதர வரைமகள் புனிதன்"

"எதிர்ந்து நின்றினை வென்னென இறைஞ்சிஎம் பெரும
அதிர்ந்து கங்கையீ தறைந்தனள் என்றலும் அஞ்சேல்
பிதிர்ந்தி டாவகை காத்துமென் றேகிய பின்றை
முதிர்ந்த மாதவம் இரண்டரை யாயிரம் முடித்தான்"

[பால. அகலிகை. 52, 53.]

அதன்பின்பு, பெருகுகிற நீரையும் சாம்பலையும், காற்றையும், விளங்குகின்ற உலர்ந்த இலைகளையும், சூரியனுடைய பிரகாசம் பொருந்திய கிரணத்தையும் முதலில் உண்டுவந்து; அதன்பிறகு, அவற்றையும்கூட உண்ணுமல் முப்பதிறுயிரம் வருஷம் மிக்க அன்புடனே பகீரதன் அருமையான தவத்தைச் செய்துவந்தான்.

> "பெருகு நீரொடு பூதியும் வாயுவும் பிறங்கு
> சருகும் வெங்கதிர் ஒளியையும் துய்த்துமற் றதையும்
> பருக லின்றியும் முப்பதி ஞயிரம் பருவம்
> முருகு காதலின் மன்னவன் அருந்தவம் முயன்முன்"
>
> [பால—அகலிகை—54.]

அதன்பிறகு கங்கை தோன்றினுள், சிவனுடைய தலையிலே குதித்தாள்: என்று கதை செல்லுகிறது.

பகீரதன் தவம்செய்த வருஷங்களைச் சற்றே பார்ப்போம். முதலிலே பிரமனைக்குறித்துப் பதினுயிரம் வருஷம், பிறகு சிவனைக் குறித்து பதினுயிரம் வருஷம், பிறகு கங்கையைக்குறித்து ஐயாயிரம் வருஷம், பிறகு மீண்டும் சிவனைக்குறித்து இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு வருஷம், அது முடிவுபெற மீண்டும் ஓர் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு வருஷம், பிறகு கங்கையைக்குறித்து முப்பதினுயிரம் வருஷம்: இப்படியாக மொத்தம் அவன் தவம் புரிந்த காலம் அறுபதினுயிரம் வருஷம். முன்னுல் காட்டிய இடங்களிலே நேராக அறுபதினுயிம் என்றும், சற்றே கொச்சையாக அறுவதினுயிரம் என்றும், வேறுவகையாக ஆறயுதர் என்றும், பெருக்கல்வாய்பாடு மூலமாக முப்பதிற்றிரட்டிகொண்ட ஆயிரம், மூன்றுபத்தாயிரத்திரட்டி, ஆறுபத்தாயிரம் என்றும் குறிப்பிட்ட கம்பர், இப்பொழுது ஒரு கூட்டல் கணக்குப்போட்டு அறுபதினுயிரம் என்று தெரிவிக்கிறுர்.

வால்மீகி உறுதியாய்த் தொகை குறிப்பிடாத பகீரதனுடைய தவத்தின் கால எல்லையைக் கம்பர் வரையிட்டு அறுபதினுயிரம் என்று நிச்சயித்திருக்கிறுர். பகீரதனுடைய பிரயத்தினத்தின் மகிமை எவ்வளவோ அத்துணை மகிமை அறுபதினுயிரத்துக்கும் உண்டுபோலும்!

கம்பராமாயணசாரம்.

[உருச-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

48 பூதநா யகனீர் சூழ்ந்த புவிக்குநா யகனப் பூ[1]மேல்
சீதைநா யகன்வே றுள்ள தெய்வநா யகனீ செப்பும்
வேதநா யகன்மே னின்ற விதிக்குநா யகன்றன் விட்ட
தூதன்யான் பணித்த மாற்றம் சொல்லிய வந்தே[2] னென்றான்.

கொண்டுகூட்டு: *'பூதநாயகன், நீர்சூழ்ந்த புவிக்குநாயகன், அப்பூமேல் சீதைநாயகன், வேறு உள்ள தெய்வநாயகன், நீ செப்பும் வேதநாயகன், மேல்நின்ற விதிக்குநாயகன் விட்ட தூதன் யான். (அவன்) பணித்த மாற்றம் சொல்லிய வந்தேன்' என்றான்.*

பொருள். *'(பஞ்ச) பூதங்களுக்குத் தலைவனும் (அப்பூதங்களினாலாகிய) பூமிக்கு நாயகனும் (அந்தப்) பூமிமேல் (சனகன் யாகபூமியை உழுதபோது படைச்சாலிலே பூமிதேவியின்மகளாகத் தோன்றிய) சீதாதேவிக்கு நாயகனும் (தானும் சீதாதேவியுமாகிய தெய்வங்களல்லாது) வேறுள்ள (சாமானிய) தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தலைவனும் நீ ஓதுகின்ற வேதங்களின் (பொருளாயுள்ள) நாயகனும் (தெய்வங்களும் விதிவசத்தனவாதலின், அத்தெய்வங்களுக்கும்) மேலாகிநின்ற விதிக்குக் கர்த்தாவுமானவனுடைய தூதன்யான். அவன் உன்னிடம் சொல்லும்படி கட்டளையிட்ட வார்த்தைகளைச்சொல்லவந்தேன்.' என்று (அங்கதன்) சொன்னான்.*

நீர் - கடல். பூ - பூமி. பணித்த - கட்டளையிட்ட. மாற்றம் - சொல். சொல்லிய - சொல்லும்படி. செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

சீதைநாயகன் என்ற தொடர், கேவலம் எதுகை நிரப்புவதாயில்லாமல், ஒரு குறித்த கருத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அத்தொடரின்றேல், இங்கே அங்கதன்கூறிய விசேடணங்கள் யாவும், இராமனையேயன்றி வேறு பெருமகனெவனையும் உபசரித்துக் கூறியனவாகலாம். அவ்வாறாகாது; இராமனைத் தெளிவாகச் சுட்டுதற்பொருட்டுச் சீதைநாயகன் என்றானென்பது கவனிக்கத்தக்கது.

பாடபேதம்: [1] *இப்பூ.* [2] *வந்தது.*

49 அரன்கோலா மரிகோ லாமற் றயன்கோலா மென்பா ரன்றிக்[1]
குரங்கெலாங் கூட்டி[2] வேலைக் குட்டத்தைச் சேது கட்டி
இரங்குவா னாகி லின்ன மறிதியென் றன்னை யேவும்
நரன்கோலா மூலக[3] நாத னென்றுகொண் டரக்க னக்கான்.

கொண்டுகூட்டு: 'அரன்கொலாம், அரிகொலாம், மற்று அயன்கொலாம், என்பாரன்றி,—குரங்கெலாங் கூட்டி வேலைக்குட்டத்தைச் சேதுகட்டி, 'இன்னம் இரங்குவானாகில், அறிதி' என்று உன்னை ஏவும் நரன்கொலாம் உலகநாதன்' என்று அரக்கன் நக்கான்.

பொருள்: '(ஒவ்வொருவரும் உலகநாதன் என வழங்கப்படுகின்ற திரிமூர்த்திகளாகிய) சிவன், திருமால் பிரமனென்பா (ருள் யாவராயினும் ஒருவ) ரன்றி,— (படைக்கு மனிதர்கிடையாமல்) குரங்குகளையெல்லாம் (படையாகக்) கூட்டி (இராக்கதர் நடந்து கடக்கும் சிறு) கடற்குட்டத்தை அணைகட்டி (க் கடந்துவந்து, "இராவணேசுரன் முன் இரங்கவில்லையாயினும்) இப்போதாவது இரங்குவானானால், (அதனை) அறிவாயாக" வென்று உன்னை ஏவிய (கேவலம்) மனிதனாயுள்ளவனா, உலகநாதனாவான்': என்று (பரிகசித்துச்) சிரித்தான்.

சேது - அணை. இன்னம்—இன்னும்—இவ்வளவுகாலஞ்சென்றும் (தமிழகராதி). அறிதி - அறிவாய்.

முதலடியில், 'கொல், 'ஆம்', என்பவையெல்லாம் அசைநிலைகள் (Expletives). நான்காம் அடியில் உள்ள 'கொல்', ஐயப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஆம் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு (தமிழ் அகராதி).

'சிவபெருமானோ? (அன்றித்) திருமாலோ? (அன்றி முன்னையவரினும்) வேறான பிரமன்தானோ? என்று (உலகத்தில் முதற்கடவுளராக) வழங்கப் படுகின்ற இவர்களன்றி' என்று முதலடிக்குப் பொருள்கூறுவதுண்டு.

உலகநாதன், திரிமூர்த்திகளென்ற முதன்மையுடைய மூத்தேவருள் ஒருவனன்று; திக்குப்பாலகனுமன்று, தேவருளொருவனுமன்று, சதுரங்கப் படையுடைய தலைவரு ளொருவனுமன்று, படைக்கு மனிதர்கிடையாமல் குரங்குகளைப் படையாகக்கொண்ட பஞ்சைமனிதன உலகநாதன், என்று கூறினையே! உன் மடமை இருந்தவாறென்னே!! என்று பரிகசித்து இராவணன் சிரித்தா னென்க.

பாடபேதம்: [1] என்பதன்றி, என்பதொன்ற. [2] கூடி, கொண்டு, காட்டி. [3] உலகின்.

இராவணன் அங்கதனை 'நீ யார்' என வினவல்.

['சிவ விட்டுணுக்களே, இந்நகரை அணுக அஞ்சுவார்கள். அப்படியிருக்க, ஒரு மனிதனுக்காக இங்கே அஞ்சாதுவந்த நீ யார்? சொல்' என்று இராவணன் கேட்டான்.]

அங்கதன் தன்னைத் தெரிவித்தல்.

50 இந்திரன் செம்மல் பண்டோ ரிராவண னென்பான் றன்னைச்[1]
சுந்தரத் தோள்க ளோடும்[2] வாலிடைத் தூங்கச் சுற்றிச்
சிந்துரக் கிரிக டாவித் திரிந்தனன் றேவ ருண்ண[3]
மந்தரப் பொருப்பால்[4] வேலை கலக்கினான் மைந்த னென்றான்.

கொண்டுகூட்டு: 'ஓர் இராவணன் என்பான்தன்னைப் பண்டு வாலிடைத்தூங்கத் தோள்களோடு சுற்றிச் சிந்துரக்கிரிகள் தாவித்திரிந்தனன், தேவர் உண்ண, மந்தரப்பொருப்பால், வேலை(யைக்) கலக்கினான், இந்திரன் செம்மல் (ஆன வாலிக்கு நான்) மைந்தன்' என்றான்.

பொருள்: ('எவனோ) ஒருவன் இராவணனென்று (பேர்) சொல்லப்பட்டவ(னும். அவ)னை முன்காலத்திலே, தன் வாலினிடத்தே தொங்கும்படி (அவ்வாலினால் அவன்) தோள்களைச்சுற்றி(க் கட்டிக்கொண்டு, அநாயாசமாக,) மலைகளிலே தாவித்திரிந்தவனும் தேவர்கள் உண்ண (அமுதம் உண்டாவதற்காக) மந்தரமலையினாலே (பாற்)கடலைக் கடைந்தவனுமான இந்திரகுமார(ன் வாலியி)னுடைய மகன் யான்' என்று (அங்கதன் விடை)கூறினான்.

செம்மல் - மகன். சிந்துரக்கிரி - யானைகளையுடைய மலை. பொருப்பு - மலை. வேலை - கடல்.

அங்கதன், இராவணனுடைய கருவத்தை அடக்கக்கருதி, அதி பிரசித்தனான அவன், அப்பிரசித்தனாகத் தோன்றும்படி, அவனைப் பண்டு ஓர் இராவணன் என்பான் எனச் சுட்டித் தாழ்த்தியசாமர்த்தியம் கவனிக்கத்தக்கது.

பாடபேதம்: 1 என்கின் றானைச். 2 தோள்க டோறும், தோளி னோடும், புயங்களோடும். 3 தேவர்க்குத் திரிக்க வொண்ணு, திரிந்தனன் றேவர்க் குண்ண. 4 மந்தரக் கிரியால்.

இராவணன், அங்கதனைத் தன்வசப்படுத்த முயலல்.

['நீ வாலிமகனா! நன்று! நன்று! உன்தந்தை என் நண்பன். அதற்கு அக்காட்சியுண்டு. நாங்கள் அக்கினிசாட்சியாகச் சிநேகஞ்செய்துகொண்டோம். நீ இராமதூதனானது, நிந்தனைக்கிடமானது. அதனை விட்டுவிடு. நீ தாமதியாமல் என்னிடம் வந்தது நல்லதாயிற்று. என்மைந்தனே, உனக்கு (இறந்த உன்தந்தை தரற்பாலதாகிய) வானரராச்சியத்தை யான் தந்தேன். பெற்றுக்கொள்']

51 தாதையைக் கொன்றான் பின்னே தலைசுமந் திருகை நாற்றிப்
பேதைய[1] னென்ன வாழ்ந்தா[2] னென்பதோர் பிழையுந் தீர்ந்தாய்[3]

சீதையைப் பெற்றே னுன்னைச் சிறுவனு மாகப் பெற்றேன்
[4]ஏதெனக் கரிய தென்று [5]னிறுதியி னெல்லை கண்டான்.

கொண்டுகூட்டு: இறுதியின் எல்லைகண்டான், 'தாதையைக் கொன் றான்பின்னே இருகை தலைசுமந்து நாற்றிப் பேதையன் என்ன வாழ்ந்தான் என்பதோர் பிழையும் தீர்ந்தாய் (ஆவாய்); சீதையைப் பெற்றேன், உன்னைச் சிறுவனாகவும் பெற்றேன்: ஏது எனக்கு அரியது.' என்றான்.

பொருள்: விரைவிற் சாவானான இராவணன், நீ, இராம னுடைய தூதனாயிருப்பதைவிட்டு யான்கொடுக்கும் வானரத் தலைமையைப் பெறுவாயானால் '(அங்கதன் தன்)பிதாவைக்கொன்ற (பகை)வன்பின்னே (வணக்கக்குறியாக) இரண்டுகைகளையும் தலைமேல் (கூப்பிச்) சுமந்து (முகங்கவிழ்ந்து அந்தத்) தலையைத் (தாழ்த்தித்) தொங்கப்போட்டுக்கொண்டு (போவதைக் கண்டோர், இப்படிச் செய்யும் இவன்) அறிவிலியென்று சொல்லும்படி வாழ்ந் தான்' என்ற (பழிப்புக்காளான) குற்றம் நீங்கப்பெற்றாயாவாய். சீதையை அடைந்தேனாகவுள்ள யான், உன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்றவனுமாவேன். (இவ்விருபெரும்பேறுகள்பெற்ற) எனக்கு அருமையானது யாது? (ஒன்றுமில்லை.)

தாதை - தந்தை. பேதை - அறிவிலி. தீர்தல் - நீங்குதல். இறுதி - முடிவு - மரணம்.

இருகை(களையும்) தலை(மேற்) சுமந்து (அந்தத் தலையை) நாற்றி என இயைத்துக்கொள்க.

'இராவணன் இறப்பது தேற்றமாதல்பற்றி, "இறுதியினெல்லைகாண் பான்" என்ன வேண்டிய இடத்து "இறுதியினெல்லைகண்டான்" என்றது, தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறப்பட்ட காலவழுவமைதி: தீர்ந்தாய் என்ற இடத்திலும் இவ்வாறே: வை. மு. கோ.

பாடபேதம்: [1] பேதையர். [2] வாழ்ந்தாய். [3] தீர்ப்பாய். [4] யாது இறுதினாற்கு.

['அந்த மனிதர்கள் இன்று அல்லது நாளை யிறந்துவிடுவது நிச்சயம். உன் அரசை உனக்குக் கொடுத்தேன். ஊழிகாலம் ஆளுவாயாக. உன்னைச் சிங்காதனத்தின்மீது ஏற்றித் தேவர்களெல் லாம் துதிக்காநிற்க,நானே உனக்கு மகுடஞ்சூட்டுவேன்.' என்றான்.]

அங்கதன் இராவணன்கூறியதற் கெதிர் கூறல்.

[இராவணன்கூறியதைக்கேட்ட அங்கதன், கைகொட்டிச் சிரித்து, இங்குள்ளவரெல்லாரும் இறப்பாரென்று தெரிந்து உன் தம்பி விபீடணன் எங்களை யடைந்திருக்கின்றான்.]

52 வாய்தரத் தக்க சொல்லி யென்னையுன் வசஞ்செய் வாயேல்
ஆய்தரத் தக்க தன்றோ தூதுவந் தரச[1] தாள்கை
நீதரக் கொள்வேன் யானே[2] யிதற்கினி நிகர்வே றெண்ணில்[3]
நாய்தரக் கொள்ளுஞ் சீய நல்லர சென்று நக்கான்.

கொண்டுகூட்டு: 'வாய்தரத்தக்க சொல்லி, என்னை உன்வசம் செய்வாயேல், தூது (ஆக) வந்து அரசதாள்கை ஆய்தரத்தக்கதன்றோ? நீ தர யான் கொள்வேனே! இதற்கு இனி நிகர் வேறு எண்ணில், நல்லரசை நாய் தரச் சீயம் கொள்ளும்' என்று (அங்கதன்) நக்கான்.

பொருள்: '(நீ நினைத்தகாரியம்) சித்திக்கும்படி (அதற்குத்) தக்கவை(களான வார்த்தை)களைச் சொல்லி (என்னை ஏமாற்றி) உன்வசப்படுத்திவிடுவாயானால், (நான் அரசனாவேன்.) தூது(த் தொழிலைச் செய்ய) வந்து, (அதைச் செய்யாமல்,) அரசாட்சி(த் தொழில்) செய்தல், (தக்கதோ அன்றோ என்பது) ஆராய்தற்குரியதன்றோ? (ஆராய்ந்து தக்கதென முடிவுசெய்தாலும், அரசாட்சியை, மிகத் தாழ்ந்த) நீ கொடுக்க (மிகஉயர்ந்த) நான் வாங்குவேனோ? இதற்கு (-அரசை நீ கொடுக்க நான் வாங்குதற்கு, முழுப்பொருத்தமான) உவமை [இதுவே (-அரசை நீ கொடுக்க நான் வாங்குதலே) குறைந்த பொருத்தமான உவமை,] வேறு (யாது என) ஆராய்ந்து பார்த்தால், (அது,) அரசை நாய்கொடுக்கச் சிங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதாம்' என்று சொல்லிச் சிரித்தான்.

வாய்தரல் - வாய்தருதல் - வாய்தல் - சித்தித்தல். ஆய்தரல் - ஆய்தருதல் - ஆய்தல் - ஆராய்தல். தரு, துணைவினை. அரசது - அரசு. அது, பகுதிப்பொருள்விகுதி. நீதர, யான் கொள்வேனே என ஏகாரத்தைப் பிரித்துக் கூட்டுக. இந்த ஏகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. இதற்கு (இதுவே நிகர்) இனி(மேல்) நிகர் (-உவமை) வேறு எண்ணி(னால்). சீயம் - சிங்கம். நகுதல் - சிரித்தல்; நக்கான் - சிரித்தான். வாய்தரத்தக்கசொல்லி யென்பதற்கு வாயில்வந்தவையெல்லாஞ்சொல்லி என்று பொருள்கூறலும் உண்டு.

வாலியின் வாலில் ஒரு பூச்சிபோலக் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டு உழன்ற அற்பன், வானராதிபத்தியத்தை அளிப்பானும்! அந்த வாலியின்

மகன் வாங்குவானும்! இது, மிருகாதிபத்தியத்தை நாய் கொடுக்கச் சிங்கம் வாங்குவதுபோலுமென்ற கருத்துப்பட அங்கதன் தன் பெருமை மிகுதியும் இராவணன் சிறுமைமிகுதியும் விளங்கக் கூறினனென்க.

பாடபேதம்: [1]அரசை. [2]கொள்வன் யானே. [3]ஒரு நிகரு முண்டோ, இனி நிகர்வே றுண்டோ.

இர்ராவணன், கோபித்து, 'வந்த காரியத்தைக் கூறு' எனல்.

[இராவணன், அங்கதன் கூறியதைக் கேட்டுக் கடுங்கோபங் கொண்டு, அவனைக் கொல்ல எண்ணி, அந்த எண்ணத்தை, குரங்கைக் கொல்லல் தன் பெருமைக்குக் குறைவாமென்று மாற்றி 'நீ வந்த காரியத்தைச் சொல்' என்றான்.]

அங்கதன் இராமன் கூறியதைத் தெரிவித்தல்.

53 கூவியின் றென்னை நீபோய்த் தன்குலம் முழுதுங் கொல்லும்
பாவியை யமருங் கஞ்சி[1] யாண்புக்குப்[2] பதுங்கி னானைத்[3]
தேவியை விடுக வன்றேற் செருக்களத் தெதிர்ந்து தன்னின்[4]
ஆவியை விடுக[5] வென்றா னருளினம்[6] விடுகி லாதான்.

கொண்டுகூட்டு: '(உன்மீது) இ(ன்)னம் அருள்விடுகிலாதான், இன்று என்னைக் கூவி, தன்குலம் முழுதும் கொல்லும் பாவியை, அமருக்கு அஞ்சி அரண்புக்குப் பதுங்கினனை நீ போய்(ப் பார்த்துத்) "தேவியை விடுக, அன்றேல் செருக்களத்து எதிர்ந்து தன் இன் ஆவியை விடுக" (என்று சொல்)' என்றான்.

பொருள்: '(நீ, தனக்கு மிக்க பெருந் தீங்கிழைத்தவனாயிருந்தும், உன்னிடத்து) இன்னமும் கருணைநீங்காத இராமபிரான், இன்று என்னை அழைத்து, "தன் குலமுழுவதையும் அழியச்செய்யும் பாவியும் போருக்குப் பயந்து கோட்டைக்குட் புகுந்து பதுங்கியிருப்பவனுமான இராவணனிடம் சென்று, சீதாதேவியை(ச்சிறையினின்றும்) விட்டிடுக, விடாயெனில், போர்க்களத்தில் எதிர்த்து நின்று (போர்செய்து) உயிரை விட்டிடுக" (என்று கூறு)' என்றான்.

அமர் - செரு - போர். அரண் - கோட்டை. புக்கு - புகுந்து.

'இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்றது, அரக்கர்குலமெல்லாம் அழிந்துபோவதற்குக் காரணமென்பான் "தன்குல முழுதும் கொல்லும் பாவி" என்றான்': வை. மு. கோ.

அங்கதன் சொல்லக்குறித்ததுமுழுவதும், 'ஆவியைவிடுக' என்றான்' என்றதனோடு முடிந்துவிட, குறையடியை நிறைவிக்கக்

கூறிய 'அருளினம் விடுகிலாதான்' என்ற அருமைவிசேடணம், இராமனுடைய எல்லைகடந்த பொறுமையையும் அளவற்ற கருணையையும் மிக நயமாக விசேடித்து விளங்கச்செய்தல், கவனிக்கத் தக்கது. 'என்ருன்' என்பதற்குமுன் 'என்றுசொல்' என்பதை வருவித்து 'என்றுசொல் என்ருன்' என்று பொருள்கூறப்பட்டிருப்பது காண்க.

பாடபேதம்: [1] எய்தி. [2] புகப். [3] பதுங்கி ஞனென், பதுங்குவானை. செருப்புறத் தெதிரேவந்தன்; செருக்களத் தெதிர்ந்து தன்கண். [5] விடுக்க. [6] அருளினை.

54 பருந்துணப் பாட்டி யாக்கை படுத்தநாட் படைஞ ரோடும்[1]
மருந்தினு மினிய மாமன் மடிந்தநாள் வனத்துள் வைகி
இருந்துழி வந்த தங்கை[2] மூக்கும்வெம் முலையு மெம்பி[3]
அரிந்தநாள்[4] வந்தி லாதா னினிச்செயு மாண்மை யுண்டோ[5]

கொண்டுகூட்டு: "பாட்டியாக்கையைப் படுத்தநாள், மருந்தினும் இனிய மாமன் படைஞரோடும் மடிந்தநாள், (நான்) வனத்துள்வைகி இருந்துழிவந்த தங்கை மூக்கும் வெம்முலையும் எம்பி அரிந்தநாள் (போர்செய்ய) வந்திலாதான் இனிச்செய்யும ஆண்மை உண்டோ?"

பொருள்: (காலக்கிரமத்தில், முதலாவதாக "காட்டில் விசுவாமித்திரமுனியையும் என்னையும் எதிர்த்த தன்)பாட்டி (தாடகை)யின் உடலைப் பருந்துகளருந்தும்படி (யான்) வீழ்த்தியகாலத்தும்,

(இரண்டாவதாக,) தன்மாமன் (சுபாகு விசுவாமித்திரன் வேள்வியைக் கெடுக்கவந்தபோது, அவன் கூடவந்த) படைவீரர்களோடு (என்னுற் கொல்லப்பட்டு) மடிந்த காலத்தும்,

(மூன்ருவதாக, யான்) காட்டில் தங்கியிருந்த (பஞ்சவடியென்ற) இடத்தில், வந்த தன்தங்கை (சூர்ப்பநகை)யின் மூக்கையும் தனத்தையும் என்தம்பி (இலக்குமணன்) அரிந்த காலத்தும் (போர்செய்ய) வராதவன் இனிச்செய்யும் ஆண்மை உண்டோ?"

யாக்கை - உடல். படுத்தல் - அழித்தல்; வீழ்த்தல். படைஞர் - படைவீரர். மருந்து - தேவாமிர்தம், உழி - இடம். இருந்துழி - இருந்தஉழி - இருந்த (பஞ்சவடியென்ற) இடத்தில்.

பின்பு கொல்லப்பட்ட மாமன் படைஞரோடு கொல்லப்பட்டான் என்றது, முன்பு கொல்லப்பட்ட தாடகை தனியே வந்து போர்செய்து மடிந்தாளென்பதைக் குறிப்பித்தல் காண்க.

பாடபேதம்: [1] பகைஞரோடும். [2] வந்த நங்கை, தங்கை மூக்கும். [3] இருஞ்செவி மூலயி னேடும். [4] அரிந்துழி. [5] ஆண்டொழி லழகிதென்ருன், ஆண்டொழி லழகிதம்மா, இனிவரற் கையமுண்டோ.

[(நான்காவதாக,) '"பயிர்களுக்குக் களைகள்போல, உயிர்களுக்குக் களைகளாயிருந்த கரன் முதலிய தன் தம்பிமார், சுற்றத்தாருடனும் படைகளோடும் (பஞ்சவடியில்) என்ஞல் வேரோடு அழிக்கப்பட்டகாலத்தும்,

(ஐந்தாவதாக,) என்னையும் இலக்குமணனையும் வஞ்சகத்திஞல் சீதையைவிட்டுப் பிரியச்செய்து, அவளைக் கவராமல், எங்களை வென்று அவளை அடைதலே வீரச்செயலென்று போருக்குவரவேண்டியகாலத்தும்,

(ஆருவதாக,) சீதையைக் கண்டு, தன்னை எதிர்த்த இராக்கதரனைவரையும் கொன்று, தன் மகன் அட்சகுமாரனைச் சாந்துபோலாம்படி தரையிலே தேய்த்து, தன் ஊரை எரிக்கிரையாகக் கொளுத்திவிட்டு, தன் கண்காணக் கடலைத் தாண்டிவந்த அனுமானைத் தொடர்ந்துவந்து போர்புரியவேண்டியகாலத்தும்,

(ஏழாவதாக,) தன் தம்பி விபீடணன் சரணமடைய, தன்னை (இராவணனை) வென்றுவிடும் துணிவிஞல் தான் இருக்கும்போதே இலங்கையரசஞக அவனுக்கு (விபீடணனுக்கு) முடிசூட்டி, கடலைக்கடந்து அந்த இலங்கையை அடைந்து கைப்பற்றி அவனுக்குக் கொடுத்தற்குச் சேதுபந்தனஞ்செய்தகாலத்தும்,

(எட்டாவதாக,) தன்ஞற் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற தேவரும் தேவமாதரும் காண, நேற்று, தன்முடிமணிகளைப்பறித்த சுக்கிரீவனைத் தொடர்ந்துவந்து போர்புரியவேண்டிய காலத்தும்,

(ஒன்பதாவதாக,) இன்று வானரப்படை இலங்கையை வளைந்த காலத்தும் எதிர்த்துவராதவனுக்குப் போர்புரியும் ஆண்மை உண்டோ?" என்று சொல்லி வா: என்று இராமபிரான் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கின்ருன். நீ செய்யக்கடவன இரண்டு. ஒன்று, சீதாதேவியை இராமபிரானிடம் கொண்டுவந்துவிட்டுச் சரணமடைதல்: மற்ரென்று, எதிர்த்துப் போர்புரிந்து மரணமடைதல்: ஏதேனும் இரண்டில் ஒன்று செய்தற்குப் பதுங்கியிருக்கும் கோட்டையை விட்டு வெளியே வருவாயாக' என்ருன்.]

55 நீரிலே பட்ட[1] சூழ்ந்த நெருப்பிலே பட்ட நீண்ட
பாரிலே பட்ட வானப் பரப்பிலே பட்ட வெல்லாம்[2]
போரிலே பட்டு வீழப் பொருதநீ ஒளித்துப் புக்குன்
ஊரிலே பட்டா யென்றால்[3] பழியென[4] வுளையச் சொன்னான்.

கொண்டுகூட்டு: *'போரிலே,—நீரிலே பட்ட, சூழ்ந்த நெருப்பிலே பட்ட, நீண்ட பாரிலே பட்ட, வானப்பரப்பிலே பட்ட (ஆகிய) எல்லாம் பட்டு வீழப் பொருத நீ ஊரிலே ஒளித்துப் புக்கு, (அங்கே) பட்டாயென்றால், பழியென, உளையச் சொன்னான்.*

பொருள்: *'(நீ முற்காலத்திலே, உன் ஊரைவிட்டு, வீரனாக வெளியேசென்று திக்குவிசயம் செய்த) போர்களிலே, (வருணதேவனும் அக்கினிதேவனும் பூவுலகத்தரசரும் தேவராசனும், முறையே அவர்களுக்குரிய) வருணலோகப்பொருள்களும் அக்கினிலோகப்பொருள்களும் பூலோகப்பொருள்களும் தேவலோகப் பொருள்களும் (ஆகிய) எல்லாப் பொருள்களும் அழிந்தொழியப் பொருத(தனால், புகழுடம்பு படைத்த) நீ (இக்காலத்திலே, பேடியாக) உன் ஊர்க்கோட்டைக்குள்ளே ஒளித்துப்புகுந்து உன் ஊரிலே கொல்லப்பட்டாயானால், (பூத உடம்போடு புகழுடம்பும் நிலையாமல் மாண்டொழியப்) பழி (உடம்பை நிலையாக அடைவாய்)' என்று (இராவணன் மனம்) வருந்தும்படி (அங்கதன்) சொன்னான்.*

நீர் - கடல். படுதல் - உண்டாதல். நீரிலே பட்டன எல்லாம் - (கடல் படுதிரவியங்கள் எனப்பட்ட) கடலிலே உண்டாகிய பொருள்களெல்லாம். நீர் - கடல். கடலுக்கு இறைவனாகிய வருணனுலகுக்கு ஆகுபெயர். நெருப்பு, அக்கினிதேவனுலோகத்துக்கு ஆகுபெயர். சூழ்ந்த நெருப்பு - (வணங்குவார் வலமாகச்) சுற்றப்பெற்ற அக்கினிதேவன். வானப்பரப்பு, தேவலோகத்தைக் குறித்தது. படுதல் - அழிதல். (தமிழ் அகராதி.) வீழ்தல் - கெடுதல் (தமிழ் அகராதி.) பட்டுவீழ - அழிந்தொழிய. பொருதல் - போர்செய்தல். புக்கு - புகுந்து. உளைய - மனம்வருந்த.

'போரில்' என்பதற்கு 'யுத்தகளத்தி'லென்றும், 'பட்ட' என்பதற்குத் 'தோன்றிய பிராணி' என்றும், 'எல்லாம்' என்பதற்கு 'எல்லாப் பிராணிகளும்' என்றும் பொருள்கூறுவதுண்டு.

பாடபேதம்: [1] பட்டு. [2] பட்ட தெல்லாம். [3] பட்டவென்றால். [4] என்பது.

அங்கதன் திரும்பி இராமனை அடைதல்.

[மேற்கூறிய, வெட்கப்படச்செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேட்ட இராவணன், உலகத்துள்ள எல்லா உயிர்களையும் உண்டு விடுவானோ வென்றெண்ணும்படியான கோபங்கொண்டு 'இவனைப் பிடித்துப் பூமியில் மோதிக் கொல்லுங்கள்' என்று பக்கத்தில் நின்ற நான்கு இராக்கத கிங்கரரை யேவினான். ஏவலின்படி, தன்னைப் பற்றியவர்களை அங்கதன் தூக்கிக்கொண்டு உயரப் பாய்ந்து, அவர்களைத் தலை அறுபடச்செய்து, கோபுரவாயிலிலே யெறிந்து, அங்குள்ளாரை விளித்து, 'போர் நிகழப்போகிறது. மின்னல் போல ஒளிவிடும் இராமபாணங்கள் தாக்குமுன், வலியற்ற நீங்களெல்லீரும் ஓடிப்போங்கள்' என்று சொல்லிப்போய், சந்திரன் விண்ணினின்று மண்ணில் இறங்கியதுபோல இராமனையடைந்து அடிவணங்கினான்.]

இராமன், இராவணன்கருத்து யாதென அங்கதன் கூறுதல்.

56 உற்ற போதவ னுள்ளக் கருத்தெலாம்
கொற்ற வீர னுணர்த்தென்று கூறலும்[1]
[2]முற்ற வோதியென் மூர்க்கன் முடித்தலை
அற்ற போதன்றி யாசை யறானென்றான்.[3]

கொண்டுகூட்டு: (அங்கதன்) உற்றபோது, கொற்றவீரன், 'அவன் உள்ளக்கருத்தெலாம் உணர்த்து' என்று கூறலும், 'முற்ற ஓதி என்? மூர்க்கன், முடித்தலை அற்றபோதன்றி ஆசை அறான்' என்றான்.

பொருள்: அங்கதன் வந்துசேர்ந்தபோது, இராமன், 'அவன் (இராவணன்) உள்ளத்திலுள்ள எண்ணங்களெல்லாவற்றையும் தெரிவி' என்று கூறினவுடனே, அங்கதன் 'அவன் கருத்து முழுவதையும் சொல்லி யென்னபயன்? அந்தப் பிடிவாதக்காரன், கிரீடமணிந்த தலைகளற்றாலன்றி (சீதைமீதுகொண்ட) ஆசை அறமாட்டான்' என்று கூறினான்.

கொற்றம் - வெற்றி. மூர்க்கன் - பிடிவாதக்காரன்.

பாடபேதம்: [1] உரையென்று. [2] முற்றும். [3] அறுதென்றான்.

அங்கதன் தூதுப்படலம் முற்றிற்று.

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

ஸ்ரீ:

பழனிக்கோவை.

[உகூ௦-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

உக. பகைதணித்தல்.

22 பிரிவு கூறல் வருத்தந் தணித்த
விருபகை தணித்தற் கேக லென்ப.

1. பிரிவுகூறல்.

படையெடுத் துப்பொரும் வேந்த ரிருவர் பகையடங்க
விடைதடுத் துச்சமஞ் செய்தல்சென் றூர்நமர் யாறடங்கச்
சடைதடுத் தோர்தருஞ் செவ்வேள்வை யாபுரித் தையனல்லாய்
குடைதடுத் தேகொடிப் போர்மாற் றுஞ் சேனைக் குழாத்தொடுமே.

இகலினரிருவர் பகைதணித்தற்கு
நீங்கியோன்பிரிவு பாங்கிசெப்பியது.

மெய்ப்பாடு—அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—பகைதணி வினையிடைப் பிரிவுணர்த்துதல்.

2. வருத்தந்தணித்தல்.

உடுவின் புதல்வர் பழனிநல் லாய்சென்ற தூண்மையல்ல
அடுவன் பதத்துக் குளப்பாகு போற்கரைந் தாகுலியேல்
கடுவன் மடற்றெங் கொளித்த தன் காய்சிந்தக் கல்லென்சொல்லான்
மடுவின்கண் வீழ்ந்திள மந்தியுந் தேர்பணை வாழ்க்கையரே. (315)

இகல்வேன்மன்ன ரகலார்தணந்தது
மில்லையென்ன மெல்லியற்குரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—தலைமகளை யாற்றுவித்தல்.

பகைதணித்தற்குப் பிரிவு முற்றும்.

உஉ. வேந்தர்க் குற்றுழிப் பிரிவு.

23 பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற் றாமை
கார்மிசை வைத்தல் காரை நோக்கி
வருந்தி யுரைத்தல் மலர்க்குழ லரிவை
கூதிர்குளிர் பின்பனிக் கவன்றுகூறல்

பின்பனிக் கிரங்கி யுரைத்த விளவேனில்
கண்டவ ளின்ன லெய்த லிதுவவர்
குறித்த பருவ மெனவரவு கூறல்
பருவமறைத் துரைத்தல் மறுத்துரைத் தலொடு
தேர்வரவு கூறல் வினைமுற்றி நினைத்தல்
நிலைமைநினைந் துரைத்தன் முகிலொடு கூறல்
வரவெடுத் துரைத்தன் மறவாமை கூறல்
மற்றிவை யீரெட்டு முற்றுழிப் பிரிவாம்.

1. பிரிந்தமைகூறல்.

பொன்னா மார்பிற் றிகிரிகொண் டோனைப் பொருதரிக்கு
முன்னாழி யீதற் குரியார் பழனியின் மும்மதிள்மேல்
அன்னா ளரன்சென்ற தாகவெம் பாசறைக் கன்பர்சென்று
றொன்னார்க ளுலங்க மோரங்க மாக்கவென் றொண்ணுதலே. (316)

வெம்முனைவேலவன் றெம்முனைமேற்செலல்
தாழ்குழலிக்குத் தோழியுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு — அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் — உற்றுழிப் பிரிவுணர்த்துதல்.

2. கார்மிசைவைத்தல்.

வண்டாய் மறைப்பொருள் தேர்ந்தோர் பழனியின் மன்னர்முன்னர்
கண்டாற் புராண வயிராக் கியரெனக் கன்றுதலாற்
செண்டாடும் வேந்தற்குப் பாசறைத் தோன்றிச் செயுமுதவி
யுண்டாகி லிங்கெனக் கேசெய்க வேலையுண் டோர்புயலே. (317)

ஓங்கடல்வேலோ னுற்றுழிப்பிரியப்
பாங்கிதன்னொடும் பணிமொழியுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—ஆற்றுவித்தல்.

3. வான்நோக்கி வருந்தல்.

பொத்தகச் சித்திரம் போற்பார்ப்பைப் பேடையைப் போர்த்துசிறை
யுய்த்தகத் தன்புற்றன் னச்சேவல் வாடைக் குருகிருள்வாய்
வித்தகச் சேவ லுயர்த்தோர் பழனி விளங்கிழையாட்
கித்தகப் போர்க்குங் கவசமொத் தேனில்லை யானிருந்தே. (318)

எழுங்கார்நோக்கி யழுங்காநின்றது.

மெய்ப்பாடு—அச்சம். *பயன்—ஆற்றாமை நீங்குதல்.

4. கூதிர்கண்டு கவறல்.

வாருகள் கொங்கைகண் ணீருக வேள்கை மலருகயா
ஞேருகங் காணவைத் தார்க்கங்குந் தோன்றுங்கொ லும்பரிலம்
போருகன் போற்றும் பழனிச்செவ் வேண்முன் பொருப்பிவர்ந்த
தாருகன் போற்குன்றின் மேற்போய்த் தலையல்செய் தண்புயலே. ()

கூதிர்வரவுகண் டேதமுற்றவள்
துவலைக்கண்ணொடுங் கவலையுற்றது.†

5: முன்பனிக்குநொந்திரங்கல்.

நினைப்பயன் றன்பிறைப் பாத்திரத் திட்டவெண் ணீற்றையள்ளி
வினைப்பயன் கூட்டிப் பனியென்று பேரிட்டு வீசினனோ
மனைப்பயந் தீர்த்தருள் செவ்வேள் பழனியில் வாழ்பவர்முன்
னெனைப்பயந் தாள்கருங் கல்லா மகவியை யீன்றிலளே. (320)

முற்றுப்பனிக்கு முதுமதிமயங்கிப்
பெற்றுடன்னைப் பேதைநொந்துரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—ஆற்றாமைநீங்குதல்.

6. பின்பனிநினைந்திரங்கல்.

திருப்பள்ளித் தாமங்கொய் வார்கை மிறைப்பைச்செந் தாமரைப்பூ
வுருப்பள்ளிக் கொள்ளப்புல் லார்கண்புல் லார்கண் ணுறைபனிப்பத்
தருப்பள்ளி வேள்பழ னிக்குவெண் கஞ்சுகஞ் சார்த்தலினால்
வெருப்பள்ளி கொள்பவட் கென்னுமிப் பின்பனி வெம்பனியே. ()

முதிர்பனிப்பருவ மெதிர்வதுகண்டவன்
வடுவகிர்க்கண்ணி படுதுயர்நினைந்தது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—தலைமகளையாற்றுவித்தல்.

---

* திருக்கோவையாரில் பயன்—மீடற்கோருப்படுதல் என்று காணப் படுகிறது. † மெய்ப்பாடும் பயனும் வரையபபடவில்லை. திருக்கோவையாரில் 'மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—தோழியை ஆற்றுவித்தல்': என்று காணப் படுகிறது.

7. இளவேனில்கண் டின்னலெய்தல்.

கண்டமட் டுங்கரி தேர்பலங் கோடை கவிகைமற்றும்
கொண்டமட் டுந்திறஞ் சூழ்ந்தெம்மை வெல்லக் குழீஇயினவால்
விண்டமட் டுண்கடம் பார்பழ னிக்கந்தர் வேற்படைமுன்
னண்டமட் டுந்தொட நின்றவன் மேனின் றதிர்குயிலே. (322)

இளவேனிற்கண் டுளம்வேறாகி
வளர்வேற்கண்ணி தளர்கின்றது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—ஆற்றாமைநீங்குதல்.

*8. ....

வருங்காக்கை பாடினி யந்தா னறிவர்கா வான்பொருளைத்
தருங்காறகசு வெளுத்தெனக் கார்வந்து சார்தலினால்
இருங்கார்த்தி கேயர் பழனியி லெல்லையிட் டெல்லைசென்றார்
பெருங்காற்றின் டேரின்று நாளையிற் றோன்றும் பிறைநுதலே. ()

பனித்தேமுகில்வரல் பாரெனும்பாவைக்
கினித்தேர்வருமென் றிகுளைகூறியது.

மெய்ப்பாடு—அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் — தலைமகளை வற்புறுத்தல்.

9. பருவமன்றென்றுகூறல்.

சிறையோ நிமணைச் சிறையிட்டு விட்டசெவ் வேள்பழனி
மறையோர் மகப்புகை சேவற் கொடியொலி மாதர்குழ......
கறையோ டிடிமின்னல் போன்றெதிர் தோன்றலிற் காந்தளெல்லாம்
நறையோடப் பூந்தொடுப் பேந்திற்றுக் காரன்று நன்னுதலே. (324)

வருவதுகாரென் றுருகுமாதர்க்குப்
பருவமன்றென்று பாங்கியுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—தலைமகளை வற்புறுத்தல்.

10. மறுத்துக்கூறல்.

அழற்கட்டுண் டென்பவர்க் காற்றெதி ரேற்றிய வாவணத்தார்
கழற்கட் பழனிசென் றேத்தார்கை போல்விரி காந்தள்வம்பேற்

* தலைப்பு வரையப்படவில்லை.

சுழற்கட்டிண் சூர்மொய்ம்பிற் செவ்வேள் சொரிந்த சுடுசரம்போல்
நிழற்கட்சி வாய்வெட்சி பூத்ததென் ஞேயின்னு நேரிடையே. (325)

பருவமறைத்துப் பகரும்பாங்கிக்கு
இருள்சுரிகுழலி யெதிர்மறுத்துரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—ஆற்றுமைநீங்குதல்.

11. தேர்வரவுகூறல்.

சூர்வகை போற்றும்வை யாபுரி வேலர்முன் சூர்மயிலாய்ப்
பார்விசும் பெங்கு மிருளாகத் தோகை பரப்பியபோற்
கார்வரு மாலிணங் காரைச்சந் தான காணியென்னச்
சேர்வகை சேர்த்தன்பர் தேர்விரைந் தூர்வருந் தேமொழியே. (326)

முகிழ்முலைமயங்க விருளைதேற்றியது.†

12. வினைமுற்றிநினைத்தல்.

வேறு வினையில்லை வேலே துணையென்ன வேய்ந்தவொப்பங்
கூறு மதிப்பிறை வாங்கவில் லைபண்ணைக் கோவையைக்கொண்
டாறு முகத்தர் திருவாவி நன்குடி யாதரித்திங்
கேறுமென் றேலை யிரண்டோர் திருமுக மெய்துற்றதே. (327)

முனைப்பாசறைவினை முற்றிமீள்வேந்தன்
மனைப்பாசிழைதன் மலர்முகநினைந்தது.

மெய்ப்பாடு—அச்சம். பயன்—தேர்ப்பாகன்கேட்டுக் கடிதூர்தல்.

13. நிலைமைநினைந்துகூறல்.

எறிவேலர் பாதம்வைத் தீர்ப்பப் பழனிச் செழுமடியார்
வெறிபோற் கடலிற் கலம்போல் விரைய விடுநண்பதேர்
தறிவேழம் வாசி பிளிறுமைக் கேவலர் தையன்முகக்
குறிபோழ்தை நோக்கு நெருஞ்சியிற் பார்க்குங் குலமனைக்கே. ()

சுரிகுழனிலையை வருமவனினைந்து
புரிந்ததேர்ப்பாகற்குப் பரிந்துரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—இதுகேட்ட பாகன் விரைந்து தேர் பண்ணுவானுவது.

---

† மெய்ப்பாடும் பயனும் வரையப்படவில்லை. திருக்கோவையாரில் 'மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல்' என்று காணப் படுகிறது.

14. முகிலொடுகூறல்.

கரத்தன் போனிலஞ் செய்தோர்வை யாபுரிக் காரிகைதன்
விரகச்செந் தீக்குநெய்ப் பானைகொண் டேகும் விரிபுயலே
தூரகச்செந் தூளி மறையேல் பரந்து சுரிமுகச்சங்
கரவத்தை வாய்விட் டொழியேலென் றோர்க்குமுன் னூர்த்தெழுந்தே.

உற்றுழிப்போய்வினை முற்றிமீளுவோன்
வருவழிமுகிலொடு பருவரலிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அசை. பயன்—இதுகேட்ட பாகன் தேர் விரைந்து கடாவுதல்.

15. வரவெடுத்துரைத்தல்

மடல்போர்த்த நீபர் பழனிநல் லாய்மதி முன்சதிபோற்
கடல்போற் செழிக்குதி மாக்கள்பன் மாக்கள் கலிப்பத்தத்த
முடல்போற்று வாருடல் சின்னமுற் றூர்சின்ன முந்தியுந்தி
யடல்போற்றுந் தேர்மிசை வந்தானெங் கோன்சங்க மார்த்திடவே. (330)

போர்வினைமுற்றிய புரவலன்வரவு
வார்குழற்பாங்கி மடந்தைக்கிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—தலைமகளை மகிழ்வித்தல்.

16. மறவாமைகூறல்.

மருமுத்தி வீசுபொற் றூள்வேள்வை யாபுரி மங்கைகண்க
டருமுத்த மூக்குற்றி முத்தாய்ச்செம் முத்தந் தடவிக்கொங்கைப்
பருமுத்தி லாட வசிபாய்ந் துவப்பிக்கும் பண்பினர்போற்
பொருமுற்றிந் நாளு மெனைவிட்டு நீங்கிலள் பூங்கொடியே. (331)

வினைமுற்றிவந்தோன் மனைபுக்கிருந்துழி
யுறவாமிகுளையொடு மறவாமை சொன்னது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

உற்றுழிப்பிரிவு முற்றும்.

---

௨௩. பொருள்வயிற்பிரிவு.

24 வாட்டங் கூறல் பிரிவுநினை வுரைத்தல்
ஆற்றாது புலம்பல் ஆற்றாமை கூறல்
இணைபெயர்த் துரைத்தல் பொருத்தமறிந் துரைத்தல்
பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற் றாமையான்

இரவுறு துயரத்திற் கிரங்கி யுரைத்தல்
இகழ்ச்சிநினைந் தழிந்த லுருவுவெளிப் படுதல்
நெஞ்சொடு நோத னெஞ்சொடு புலத்தல்
நெஞ்சொடு மறுத்த ஞுளெண்ணி வருந்தல்
ஏறு வரவுகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
பருவங்கண் டிரங்கல் முகிலொடு கூறல்
தேர்வரவு கூறல் இளையரெதிர் கோடல்
உண்மகிழ்ந் துரைத்தல் ஓதிய விருபதும்
மாமதி நுதலாய் வான்பொருட் பிரிதல்.

1. வாட்டங்கூறல்.

மாயோ னுரமு மறையோன் கருப்பமு மால்விடைமேன்
மேயோன் பொதுவுஞ் சிறப்பென்ற போதுறை விட்டனள்வாள்
சேயோர் பழனியில் யான்றேற்ற நிட்டைமுன் றெய்வங்கண்ட
தூயோரிற் றாழ்ந்தெழுந் தின்றேவந் நீரென்னுந் தூமொழியே. ( )

தலைத்தல்கேட்ட தளிரியல்வாட்டம்
இணர்த்தொடைமார்பன் இகுளைக்கிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—இளிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—பிரிவுணர்த்துதல்.

2. பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

செம்பொன் பெறுரும் பெறுவாரு மத்தத்திற் செல்வமென்ன
வம்பொன்றை நாட்ட நமர்கான்செல் வார்வடி வாளிலக்கர்
நம்பொன் பதின்மர் தொழும்வேள் பழனிநல் லாய்கடலும்
அம்பொன்று கார்பெய்யி லன்றோ மணிநல்கு மம்புவிக்கே. (333)

செல்வப்பொருள்வயிற் செல்வதுகருதுஞ்
சொல்வித்தகனைத் தோழியுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—பிரிவுடம்படுத்தல்.

3. ஆற்றாதுபுலம்பல்.

மூச்சுப் படாமுன் கரைந்தோடும் பொன்னுக்கு முன்னும்பின்னுங்
காச்சப் படாமற் றருந்திவைத் தாள்கடம் பார்பழனிப்

பூச்சுற்றி யென்னைப் புனைபோதெய் தாரெனிற் பூசல்விட்டுப்
பேச்சுக் கொடாக்கொடும் பாவிசொல் வாண்மன் பிரிவெனக்கே. ()

பொன்பொருட்டேகுவ ருன்பொருட்கிழாரெனத்
தோழிசொல்ல வேழைகவன்றது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—செலவழுங்குவித்தல்.

4. ஆற்றாமைகூறல்.

நதிமாதின் பாலர் பழனிமன் னவுன் னடையுணர்த்த
மதிசேர் வயிரமுந் துப்புங்கொண் டாரென்று மாண்பதும
நிதியே குவிக்கு மிருமேரு வைத்தத னீரினல்கும்
புதிதோவிப் பொன்னினு நீசென்று தேடும் பொருட்குவையே. ()

வாங்குநுதலுயர் பாங்கிசென்றுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—இளிவரவைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—அது.

5. திணைபெயர்த்துரைத்தல்.

கயம்போதல் வீதி நடன்றடு மாறல் கரணமென்னும்
பயம்போதித் தாரன்பர் வன்பரற் பாலை படர்ந்தெனக்கு
நயம்போத னேத்துங் குழகோர் பழனியி னல்குதொல்காப்
பியம்போ தெழுத்துஞ் சொலுமறந் தோபொருள் பெய்கின்றதே. ()

மன்றலங்காவின் மருவினவாய............யா
சென்றதென்கடத்தெனத் திணைபெயர்த்துரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—செலவழுங்குவித்தல்.

6. பொருத்தமறிந்துரைத்தல்.

கொடுங்கார் முகங்குனித் தோர்சூ ரடைப்பல் கோடிகணை
தொடுங்கார் முகங்குனித் தோராவி னன்குடித் தோகைநின்போற்
கடுங்கா னடவியிற் றேயநண் ணதுகன் றசைகொண்டு
நடுங்கா தலரெய்தப் போவாரென் றேவினி நாஞ்சொல்வதே. ()

யான்பலசொல்லவுந் தாம்பொருட்கேகுங்
கருத்தினரவரெனப் பொருத்தமறிந்துரைத்தது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

7. பிரிந்தமைகூறல்.

தெண்டா யுதக்கைத் திருவாவி னன்குடிச் சேயருள்போற்
பண்டாரச் சொன்ன மொழியா தெனவெண்ணிப் பாவைநின்னைக்
கண்டா லகலத் தகாதென்று வேந்தர் களிறுகைத்துக்
கொண்டா ரணியஞ்சென் றாரீழ நாடு குறிப்புவைத்தே. (338)

முன்னின்றுபிரியி லுன்னன் பீர்க்குமென்
றுணர்த்தாதேசென்றா ரிணர்த்தாரானென்றது.

வாடுதற்கு வாடுதலான் மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—பிரிவுணர்த்துதல்.

8. இரவுறுதுயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல்.

நூற்றெட் டுகங்கொடுஞ் சூராற் புலோமிசை நோற்றிருப்ப
வாற்றிற் பெருகுஞ் சரவண நாப்பண்வை யாபுரிவேள்
தோற்றிச் சிறந்தென்ன வீங்கிவள் வாட்டந் துரப்பவெய்யோ
னூற்றத் திருட்கட னீந்தியெங் நாளிங் குதிக்கின்றதே. (339)

இரவினுட்டாங்குவ தரிதெனப்பாங்கி
வரிவளைவாடத் தரியாதுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—செலவழுங்குவித்தல்.

9. இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல்.

கிரிசன் குமாரர் பழனியில் யான்வைத்த கேண்மையுந்தாம்
பிரிசந்த முந்தந்தை தாயாய்வந் தீன்ற பெருந்துயர்ச்சேய்
விரிசங்கைக் கோசிக னன்பும் வசிட்டன் வெறுப்புமொன்றித்
திரிசங்குக் கீந்த பதம்போலிவ் வாறு சிதைக்கின்றதே. (340)

சொல்லாதகன்றார் சூழ்ச்சிநினைந்து வல்லார்கொங்கை வாடலுற்றது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—ஆற்றாமைநீக்குதல்.

10. உருவுவெளிப்பட்டுநிற்றல்.

புகலே யெனுமும்பர் காற்சிறை தீர்த்துடல் போர்த்தசிறை
யிகலேறு சூராற் கிடுவோர் பழனியி லெண்டிசையும்
பகலே மதியு நிலவுங் கமலமும் பானலும்பூத்
தகலா தொருகொம் பிருகொம்பு தாங்கி யணுகுற்றதே. (341)

மாண்பொருள்வயிற்செலு மன்னிடைச்சுரத்துக்
காண்பொருளனையாள் கவினைநினைந்தது.

11. நெஞ்சொடுநோதல்.

குழல்படுந் தோறுங் குழைந்தே மதம்பில்கிக் கூட்டைமுட்டி
யுழல்படு நாவியொப் பாய்நெஞ்ச மேகஞ்ச னூர்வரைக்கு
நிழல்படும் வேலர் பழனியன் னாண்முத்த நீகொள்ளவோ
சுழல்படு கான்சென்று பொன்றேட வோவென் றுடிக்கின்றதே. ()

சென்றுழிவிடலை தன்றுணையணங்கை
நின்றுநினைந்து நெஞ்சொடுநொந்தது.

12. நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

காமா ரியுநர சிங்கமும் வெங்கட் கதந்தணிய
மாமாதைச் சேர்ந்தனர் நெஞ்சேசவை வேலர்வை யாபுரியி
னீமாதைச் சேர்ந்தெளி தேபிரிந் தாயுன் னெடுங்கொடுமை
பூமான் பொருப்புற் பவித்திரம் போலப் பொறுத்திலனே. (343)

தழற்கால்கடத்துச் சார்ந்தோன்றன்னுள்
அழுக்காறெய்தி யழுக்கமுற்றது.

13. நெஞ்சொடுமறுத்தல்.

முப்பத்து மும்மைச் சுரர்சேனை காத்தமுன் னோர்பழனி
மைப்புற்ற கண்ணி தனத்தாசை யாசைமற் றாசையெல்லாந்
தப்பப் படுவி தனத்தாசை காண்கடந் தானடையாய்
செப்பிற்பணத்தின்பின் னற்றேய்வினோட்டத்திற்செல்லுநெஞ்சே.

சேய்வயிற்போந்தோன் செலவினைவெரீஇ
வேய்வளைத்தோளிபான் மீளநினைந்தது.

இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்த துணையல்லது மீண்டில னென்பார் மீணெறியை யுள்ளத்தாற்சென்ற தென் றுரைப்பார்.

இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடு—அச்சம். பயன்—செலவழுங்குவித்தல்.

14. நாளெண்ணி வருத்தல்.

சூட்டணி சேவற் கொடிவேள்வை யாபுரித் தோகைமுக
வாட்டொடுங் கைவிர லாற்பார் குழித்தெண்ணி வள்ளல்செல்லு

நாட்டொகை கேட்டிட வார மறந்தனென் றியானவின்முன்
னேட்டிய கட்புனல் விண்மீன் றொகையென் றுறைபெய்யுமே. ()

சேய்ப்புலத்தகன்றவற் காய்ப்படுத்தயரு
மாழையுண்கண்ணிக்குத் தோழிவாடியது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—தலைமகளை யாற்றுவித்தல்

15. ஏறுவரவுகண் டிரங்கியுரைத்தல்.

கல்லேறு தாருகற் காய்ந்தோர் பழனியிற் கண்டைதுள்ள
வல்லேறு பாய்ந்துவல் லேறுதன் னுகொடு மாலைசெல்லிற்
பல்லே ருழவுவல் லான்முன் பொருது பருவந்தன்னிற்
புல்லேய் முதுநிலங் கல்லியெய்ப் பானெப்பள் பூங்கொடியே. (346)

எஞ்சலில்பொன்னொடு நெஞ்சநெகிழ்ந்து
வஞ்சியைநினைந்தோன் வரவுற்றது.

மெய்ப்பாடு—அச்சம். பயன்—தேர்ப்பாகன் கடிதூர்தல்; பாகன் மீள்வதற் கொருப்படுதல்.

16. பருவங்கண்டிரங்கல்.

கார்த்திகை போற்றிய சேயோர் பழனியிற் காமமிக்க
தூர்த்தர்முன் கோட்டிகொள் கூத்தியர் போன்மயி றோகைவிரித்
தார்த்தடர் காவிற் புயல்கண்டு கோகுல வாகுலமாய்ப்
பார்த்தெனை நேர்ந்தென் படாள்கண் படாமனைப் பைந்தொடியே. ()

கொண்டற்பருவங் கண்டதற்கிரங்கி
வில்லுமிழ்வேலோன் சொல்லலுற்றது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

17. முகிலொடுகூறல்.

பிடிநடை மின்னிடை வண்ணப் பயோதரப் பேரெழிலி
வடிவொடென்பால்வந்தவான்காண்முந்தீர்வெள்ளைவாரணத்தைக்
கொடியுட னூர்திக் கமைத்தோர் பழனியிற் கோதைதுன்பங்
கடிமுதி யோர்பலி மூட்டவென் போல்விற் கவிகைகொண்டே. ()

பற்பலதுயரொடு படாநின்றவன்
முற்படுபுயற்கு முன்னிமொழிந்தது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—பாகன் தேரை விரையக் கடாவுதல்.

18. தேர்வரவுகூறல்.

இருள்புரி காலன்கைச் சாலமென் றீங்கிவ ளேங்கவுமயான
மருளவும் மேகம் வளைந்ததென் னுமுன்னம் மார்க்கண்டற்கா
யருள்புரி யீசனு மாற்பன்றி மேற்செல்வை யாபுரிநம்
முருகரும் போனிதி கொண்டோர்திண் டேர்வந்து முந்துற்றதே.()

சேண்படர்வேந்தன் செம்பொற்றேரினி
மாண்பொருளோடும் வருமென் றுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—ஆற்றுவித்தல்.

19. இளையரேதிர்கோடல்.

திருவாவி னன்குடிச் செவ்வே ளருளுநண் மை திண்மைகண்டோம்
வெருவாவி னன்குடிக் கற்பினண் மேகலை வெள்வளைசோர்ந்
தருவாவி னன்குடி யாங்கதுஞ் சோரு முனைப்பொற்றேர்
பொருவாவி னன்குடி வேலைபுக் கார்க்கம்பி போல்வந்ததே. (350)

இகலடுவேலோ னெயிலிடைபுகுத
மகிழ்வுடனிளையர் வந்தெதிர்கொண்டது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—மெய்ம்மகிழ்தல்.

20. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

திண்டே ருகைத்துப்பொன் றேர்ந்தே கிரகச்செந் தீவெயிலால்
வெண்டேர் பரந்தவெங் கானுற்ற தியாவுஞ்செவ் வேள்பழனிக்
கண்டேர்சொற் கன்னல் கதலிபைம் பூகங் கனியிளநீர்
கொண்டேந் திழையிவ் வமளியி லாற்றக் குளிர்ந்தனமே. (351)

நிதியொடுநேர்ந்து பதிபுகுவேந்தன்
வண்மனைக்கிழத்தியொ டுண்மகிழ்ந்துரைத்தது

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது. மகிழ்வித்தலுமாம்.

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றும்.

உச. பரத்தையிற்பிரிவு.

25 கண்டவர் கூறல் காதற் றோழி
பொறையுவந் துரைத்தல் பொதுப்படக் கூறி
வாடி யழுங்கல் மாறுகொண் டவனொடு

கனவிழந் துரைத்தல் கனையிரு ளகற்றும்
விளக்கொடு வெறுத்தல் வாரம் பகர்ந்து
வாயின் மறுத்தல் பள்ளியிடத் தூடல்
பணிமொழி யாடன் செவ்வணி விடுக்க
இல்லோர் கூறல் அயலறி வுரைத்தவள்
அழுக்க மெய்தல் செவ்வணி கண்ட
வாயிலவர் கூறல் மனைபுகல் கண்ட
வாயிலவர் கூறல் முகமலர்ச்சி கூறல்
முனிவ தென்னெனக் காலநிகழ் வுரைத்தல
கலவி யெய்தலை யெடுத் துரைத்தல்
கலவி கருதிப் புலத்தல் குறிப்பறிந்து
புலந்தமை கூறல் வாயிலவர் வாழ்த்தல்
புனல்வர வுரைத்தல் தேர்வரவு கண்டு
மகிழ்ந்து கூறல் புனல்விளை யாட்டில்
தம்மு ளுரைத்தல் தன்னைவியந் துரைத்தல்
நகைத் துரைத்தனுண் கண்டுமிகுத் துரைத்தல்
பாணன்வர வுரைத்தல் பாங்கியயற் பழித்தல்
உழையரியற் பழித்த லொண்ணுத லாளவற்
கியற்பட மொழிதல் இயல்புநினைந் துரைத்தல்
வாயில் பெறாது மகன்றிற நினைத்தல்
வாயிற்க ணின்று தோழிக் குரைத்தல்
வாயில் வேண்டத் தோழி கூறல்
மன்னிய தோழி வாயில் வேண்டல்
மனையவர் மகிழ்தல் வாயின் மறுத்தல்
பாணனொடு வெகுளுதல் பாணன் புலத்தல்
விருந்தொடு செல்லத் தணிந்தமை கூறல்
ஊடறணி வித்தல் அணைந்தவழி யூடல்
புனலாட்டு வித்தமை கூறிப் புலத்தல்
கலவி கருதிப் புலவி புகறல்
மிகுத்துரைத் தூடல் விறல்வேற் காளை
யூடல் நீட வாடி யுரைத்தல்
துனியொழிந் துரைத்தல் துகளொன் றில்லாப்
புதல்வன்மேல் வைத்துப் புலவி தீர்தல்
கலவியிடத் தூடல் முன்னிகழ் வுரைத்தல்

பரத்தையைக் கண்டமை பயன்படக் கூறல்
ஊதிய மெடுத்துரைத் தூட நீர்த்தல்
எண்ணு மூன்றிவை பரத்தையர் மேன
பண்ணார் மொழியாய் பகர்ந்திசி னோரே.

1. பரத்தையிற்கண்டவர் கூறல்.

செங்கைக் கமலத்தி லன்னமுங் கிள்ளையுஞ் சேர்ந்தசென்னத்
துங்கக் கவரி சுருளடை யேந்தித் தொழும்வளைக்கை
கொங்கைக்கமுந்தப்பெண்சேனைசென்றேசுற்றிக்கொண்டதுமான்
மங்கைக்கு நண்பர்வை யாபுரி யூரனை மாரனென்றே. (352)

இருந்தேர்வீதியி லெய்தக்கண்டோர்
பெருந்தகைபரத்தையிற் பிரிந்தானென்றது.

மெய்ப்பாடு—மருட்கை; வியப்பாகலின். பயன்—பிரிவுணர்த்துதல்.

2. பொறையுவந் துரைத்தல்.

நாவியுஞ் சாந்துங் கரும்பும் விரும்பினர் நைகுவிப்ப
மாவியன் காட்டும் வளமொக்கு மேசங்க வாணர்தமிழ்ப்
பாவியம் பாதியம் புங்கோன் பழனியிற் பால்பிறைமெய்
யாவியன் னூரைப் பிரிந்துநைந் தாடன் னரும்பொறையே. (353)

அறைபுனலூர னகன்றதற்கிரங்கிப்
பொறைதெரிதோழி பூவையைப்புகழ்ந்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகையைச்சார்ந்த வுவகை. பயன்—தலைமகளை வியத்தல்.

3. பொதுப்படக்கூறி வாடியழுங்கல்.

மீயுற்ற வேலர் பழனியி லூரன் விழைந்தகல
ஞாயிற்றுக் கோரோர் கலையீந்து புல்லென்னு நாண்மதிபோ
லேயுற்று மெல்லணை முல்லையின் பூம்புகை நொய்யமெய்யிற்
காயுற்ற வெய்யில்வெண் டோரகி யார்பெண்மை காப்பவரே. (354)

பழனநல்லூரன் பரத்தையிற்பிரிய
மழைமதர்க்கண்ணி வாடியிருந்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—ஆற்றுமை நீங்குதல்.

[தொடரும்.]

T. K. இராமாநுஜையங்கார்.
உதவிப்பத்திராசிரியர்.

புத்தேளிருநாகரும் 271
புதல்வரெண்ணிரண் 92
புதல்வாகருப்ப 195
புதைத்தனன்பவள 279
புந்தியுட்களி 169
புயங்களிரசெறித்த 299
புயல்வளம்பெறப் 85
புரந்தரனுர் 412
புரந்தரனேவலிற் 408
புரிகதிரினமபிறை 406
புரைக்காசல 186
புரைசையானை 490
புலந்தடத்தகும் 319
புலர்ந்தகோதை 59
புலவர்வாய்ச் 527
புலன்களைந்தையுய 406
புவனமீதுறைந்த 363
புலிக்கெலா 24
புழுகுமான்மதத் 165
புழைபடுபனைக்கை 291
புழையாயிர 280
புள்ளிப்பொறி 25
புள்ளிமிழ்பதுமத் 515
புளகிதகளபப் 181
புற்புதக்கடகவுட் 353
புறங்கொடாத்தக 465
புறங்கொடுத்த 75
புறங்கொடுப்பவை 403
புறம்பயிலகழ்கின் 66
புறம்பயின்ற 464
புறழுமகழு 301
புன்றொழிலிதெனு 326
புன்னைவண்சினை 124
புனமஞ்ஞை 532
புனல்வறந்துணக்கு 247
புனலனல்வாயு 235
புனிதமாய்ப்புனை 46
புனிதர்முறபிறப்பிற் 122
புனிதவானவ 159
புனிதனீணிதி 547
புனைமலர்த 541
பூககண்மல்கிய 290
பூங்கொடி 450
பூசலவெண் 157
பூசலுற்றரவு 128
பூசுராக்கு 220
பூசுரர்தறவு 478
பூட்சிசான் 343
பூட்சியுள் 243
பூட்டியுழுங் 15
பூட்டைவாய் 380
பூத்ததாமரை 1
பூத்தவுந்தியந் 157
பூதமயம் 396
பூதமன்னுயிர்க் 404
பூதமைந்தனுள் 161
பூதலமபுகழ் 204, 235
பூதவிநோத 569
பூதானம் 231
பூந்தண்கமல 470
பூந்திரு 444
பூந்துணர்ப் 482
பூநதேறல் 454
பூப்படைத்த 259
பூப்பானுல 253
பூபதிக் 184
பூமன்வாகனக் 21
பூமாதுகொழுந 23
பூமிநாற்கோண 192
பூரணபூணிவா 129
பூவரமங்கை 572
பூவாகி 2
பூவார்நறு 556
பூவிற்பிறந்த 565
பூவிரதெண்ணரு 159
பூவினைமேற் 24
பூவினன்முக 182
பூவினன்முகவ 376
பூவினன்முகனெற் 101
பூவினிற்பிறந்த 193
பூவைவமா 59
பேட்பகற் 438
பெண்ணாசி 109
பெடமானையுல 373
பெரிதுணர் 432
பெரியவான 239
பெருங்ககன் 320
பெருகுமுத்தினை 107
பெருகுலப் 88
பெருங்குலத் 477
பெருந்தகைமைப் 501
பெருமபுலிக 142
பெரும்பெயலு 455
பெருவரைப 320
பெருவாழ் 477
பெற்றதாய் 242
பெறகெபரியோ 563
பெறலதொன்றில 409
பேணிக்கடைந்த 96
பேதம்பயில 570
பேயதசேரைப் 292
பேயினதவலத 128
பேரபலவாய்த 397
பேரலைச 404
பேராயிரமுந் 435
பைவசோதை 34
பைச்சங்க 437
பைத்துச்சுரித்துத் 417
பைம்பொன 542
பைம்பொனுபரண 119
பையார்ந்த 384
பையுடை 284
பொரவிள 77
பொமக்கு 364
பொதியமால்வரை 290
பொதியமால்வரை 441
பொதியமால்வரைச் 123
பொதவர்தமவயினுங் 465
பொய்யிலவான் 526
பொருகரித் 368
பொருணமலிந்த 380
பொருணயந் 245
பொருணிலா 396
பொருதிரைப் 508
பொருந்தர் 392
பொருந்தியபின் 373
பொருந்து 143
பொருபபதணிற் 136
பொருபபாற 512
பொருபபினைக் 346
பொருப்பினைச 315
பொருவில 67, 303

பொருவிலாடவர்	451
பொருவிலாடவர்	464
பொருவிலானரு	186
பொருள்கோடித்	418
பொருள்வயினு	465
பொலங்கொண்	58
பொலந்துகி	493
பொலம்புனை	408
பொலன்செய்	544
பொலன்றுகின்	126
பொற்கலசங்க	281
பொற்கலத்தட்	93
பொற்கோலம	520
பொற்பத்தி	332
பொறபனோற்றுறு	402
பொற்பல	447
பொற்பவோரி	396
பொற்பினுக்	377
பொற்புடை	571
பொற்புடைச்	218
பொற்புடைச்சுருதி	214
பொற்புடைமைந்த	148
பொற்புநாணுஞ்	78
பொற்றாமரைப	481
பொற்றாமரையைப்	533
பொறிகளா	248
பொறித்த	65
பொறித்தவ	278
பொறியறையின	493
பொறியெனின	256
பொறிவழி	270
பொறிவாயுறு	557
பொன்செய்	547
பொன்மதி	105
பொன்மலை	354
பொனமாளிகையி	528
பொன்றவா	411
பொன்றிகழ்	78
பொன்றிடா	380
பொன்னங்கமல	565
பொனங்கொடி	77
பொன்னந்துகளாற்	511
பொன்னம்பதியிற	388
பொன்னறாங்	159
பொன்னுகந்	128
பொன்னிதழ்க்	156
பொன்னின	276
பொன்னினு	161
பொன்னினைக்	534
பொன்னும	65
பொன்னுமாடையுங்	87
பொன்னெடுங	316
போதமேதகப்	93
போதிஞான	170
போதிடத்	101
போதியந்தணன்	405
போதினுன்	443
போதுதான்	459
போதல்வைகிய	568
போந்தவால்வளை	424
போந்தெனவே	230
போயகாலையிற	374
போரார்	259
போரிடம்	371
போலிமய்த்த	379
போற்றிபோற்றி	568
மகமெனத்தகும்	163
மகமொருநூறு	84
மகாதோரணமு	540
மகாவாருதி	375
மச்சமாமுதல்வன்	250
மஞ்சயர்வுறுவ	441
மட்டவிழ்ந்துள	86
மட்டுண்ட	416
மட்டுபபொதி	281
மட்டுமாறரிதா	196
மடக்குதிரைக்	18
மடங்கல்போற்	374
மடங்கலென்	349
மடங்கொண்	332
மடங்கொள்	69
மடந்தைதன	297
மடந்தையும்	563
மடந்தையுமாத	534
மடந்தையெனப்	419
மடற்பனைத	357
மடற்போந்தி	19
மடியுமானமூ	380
மடைதிறந்தென	251
மடைதிறந்தொழுகு	13
மண்டலம்புகழ்	58
மண்டழற்	337
மண்டுதெண்	390
மண்டுதேரொடுஞ்	55
மண்டுவான்புன	263
மண்ணகமடந்தை	13
மண்ணின்	427
மண்ணுவாரான்றிச்	522
மண்ணெலாங்கவின்	508
மணபடைத்	179
மண்மிசை	412
மணமனை	514
மணிகொடு	176
மணிநிரை	61
மணியின்	167
மணியுமந்திர	73
மத்தகத்தயல	361
மத்தகத்தழுத்து	353
மத்தவெங்	81
மத்தவெங்களிறு	343
மத்தளமிடக்கை	116
மத்திமதானத்தது	198
மதநாகங்	366
மதிக்கப்படு	308
மதித்தசால்	214
மதிமகன்	224
மதியகடு	19
மதியமைந்துவ	84
மதியாதுநிற்கு	351
மதியினிற்	167
மதியினைச்சூழ்ந்த	494
மதுமடை	525
மதுமலர்க்	176
மதுமலர்க்குழலியர்	83
மந்தாங்	199
மந்திரவிதியிற்	225
மநுகுலத்	338
மயனும	542
மயிலியற்	301
மயிலியற்சாயன்	76
மாகதக்குன்	50
மரவமுங	288

மருகனைக்	500
மருந்தினைக்	36
மருந்தினைத்	185
மருந்துதித்தனுட்	477
மருந்துவ	63
மருந்தெனு	14
மருப்பிரு	309
மருப்பின்மேற்	326
மருளறநுணங்கு	442
மருளுமன	385
மலலனீர்	371
மல்லிகையுஞ்	125
மலக்குரம்பை	111
மலகரி	540
மலங்குகண்	390
மலந்தனி	223
மலயமால்வரை	516
மலைகள்	304
மலைகளாற்	358
மலையெனும்படி	380
மலைவலத்தினு	53
மழைக்கண்	570
மழைக்குலம்	316
மழைபிடித்	77
மழைமதக்	74
மழையேயுங்	32
மற்றவன்	55
மற்றவெண்	370
மறக்குலத்	301
மறங்கொடுத்துள	360
மறத்திகிரிப்	473
மறந்தவா	424
மறந்தழைந்த	372
மறந்தழைந்த	553
மறந்தாங்கித்	472
மறந்துறந்தது	404
மறமெனக்	347
மறவினையா	414
மறுவிலாப்	295
மறுவிலாப்புவனங்	237
மறுவுடைப்	217
மறைக்கிழங்கிற்	63
மறைகளானவற்று	163
மறைமொழி	502
மறைவளம்	549
மன்கையி	508
மன்பதைக்	335
மனறகடிநாண்	565
மன்னுகரின்	529
மன்னுமனநேமி	261
மன்னிலங்கேசன்	393
மனனுமாளிகை	464
மனனுலகும்	63
மனவயாவினை	559
மனவலியா	456
மனவிகார	70
மனுகுலத்தினு	56
மனைவிதன்னொடு	220
மாகத்	306
மாங்கனி	428
மாசறவிளங்கு	498
மாசிலாக்	206
மாசுணத்துக்கு	132
மாசையின்	505
மாட்சிசார்	112
மாட்சிதங்கிய	404
மாடகயா	433
மாடகூளிகைக்	461
மாடமாளிகையின்	539
மாடவீதி	80
மாடையும்	31
மாண்புடை	337
மாண்புடைக்	402
மாதங்கத்தினில்	528
மாதண்டர்	132
மாதாருடன்	74
மாதவன்றமர்	439
மாதவிசூரல்	158
மாதிரவக	318
மாதிரமனைத்தும்	173
மாதுலன்றன	548
மாதுலனைக்	500
மாந்தாரற்	474
மாந்தளி	496
மாமணி	119
மாமரப்பணை	7
மாயப்பொருளைத்	269
மாயவன்	218
மாயையால்	429
மாரிசால்	122
மாவடியுண்	47
மாவும்வண்சிறைப்	7
மாவும்வாழையும்	20
மாழைமால்வரை	542
மாற்கமுதென	10
மாண்மதத்தினை	70
மானதவேள்வி	249
மானிடசிவக	244
மானிடர்கூற்றம்	342
மானிடராய்த்	264
மிக்கமீன்களை	321
மிடல்கொள்	500
மிளிர்பொற்	279
மின்கதிர்	335
மின்றிரண்	468
மின்னில்	464
மினனுயிர்க்குங்	44
மீண்டு	329
மீளிவேற்	346
மீனமா	243
மீனமே	103
மீனுமாமையும்	380
முக்கண்ணனுக்கு	573
முகவட்டத்	454
முச்சகம்	223
முட்டாட்	274
முட்டினன்	341
முட்டுவார்	395
முடக்கு	304
முடிததனன்	351
முடிந்த	192
முண்டகத்	157
முண்டகத்தய	374
முத்தலைநெட்	373
முத்தவாணகைத்	166
முத்தவாணகைப்	242
முத்தனுக்கிளை	53
முத்தனைத்	248
முத்திதரும்	435
முத்திபெறு	437
முத்தியானதை	437
முத்தினைக்	517

முதல்வகீ	240	முற்றவமபுரிக்	382	மேருமத்திம	212
முதற்குச்சினை	306	முற்றவெண்ணிலா	58	மேருமால்வரைக்	198
முதனேரிற்	257	முற்றிழை	492	மேருமால்வரைதா	431
முதிர் ரைச்	342	முற்றுமவாள்வளை	168	மேலலாதன	64
முதிர்புயல	507	முற்றுமவெண்	498	மேலைமலைக	28
முதிராத	33	முறைசெய்	378	மேலைவா	21
முதுகைக்கரி	400	முறைறமுறை	194	மேலைவானவர்க்	139
முதுமொழிப	543	முறையிட்ட	386	மைக்கடல்	125
முந்தநாண்முக	2	முனபுபாதை	95	மைக்கண்	457
முந்தவுலோகாயத	41	முனனைநாள்களிற்	314	மைக்கருங்கட்	19
முந்தியமதக்கினி	48	முனனீரவழக்கத	553	மைக்கருங்கண்	490
முந்தைநாண்மறை	502	முனைனுாற்றனவா	108	மைக்கருங்கயற்	534
முப்பத்தெட்டுடனே	235	முனனுலகென	170	மைந்தாமாதரோ	8
முப்பாலுங	452	முனைக்காயிழை	532	மைந்தர்மூரல்வாய்	559
முப்புடைத்	516	முன்னைநாளயிற்	57	மைந்தரு	77
முப்புரத்தினைச	352	முன்னைநாளயி	330	மைந்தன்	545
முப்போது	389	முன்னையாருயிர்கட்	130	மையார்கருங்கட்	483
மும்மைநூ	12	முன்றேருணரு	253	மையாழி	387
மும்மையா	4	முனிக்கணங்கள	100	மைவளையுங்	16
முயநசியா	382	முனிவணைகமை	57	மொய்தவாவழவர்	16
முரணுடைக்	360	முனிவர்வாய்மைக்கு	78	மொய்ம்மலாக	200
முரிநதவிற்	81	முனிவரேதிகளா	183	மோட்டுககவைக்	576
முருகவிழ்	458	மூங்கில்	113	மோதுபாற்	567
முருகருக்	7	மூசிவண்	379	யாகனை	113
முருகருப்	52	மூததமனுவின்	271	யாகனையே	34
முருகா	513	மூதறிவுடை	449	யாண்டு	421
முருகிறபொலி	395	மூாதியாங்	6	யாணர்நிலம்	99
முருகுமுழுது	260	மூலவாண	56	யாதுதா	545
முருகுலா	481	மூவருமொருவன்	195	யாமெனறளதோ	41
முருந்துமுகையும்	564	மூவிரை	414	யாவதியார்யாா	232
முருந்தேற	48	மூனரூயக்	190	யாவரபின்	194
முல்லைநன்முகை	407	மூனறுவதனை	162	யாவராபினுங்	288
முழவுபோற	84	மூனறுகணணிறு	193	யாவருமு	184
முழுக்கலையற்	42	மூனறுமுரச	512	யாவருமொருமை	121
முழுவிலைத	69	மூன்றுமுப	551	யாவரேறு	405
முழுமணி	225	மெய்ககணி	222	யானெனதெனனு	94
முழுவலித்	464	மெய்கொள்	97	யானைவன்பிடர்	499
முளைதமெழு	471	மெய்ப்பானு	451	யோசனை	447
முற்குணத்தியர்	167	மெய்பொருளை	227	வாததபத்த	112
முற்சூழ்ந	510	மெழுகுதோய்த்	62	வகைத்தொகை	267
முறபடத்	108	மெனமைசால்	346	வகைவாரிதி	567
முறபாட்டிய	484	மேதகக்	523	வகைவாரிதிக்	22
முறறததுறந்தார்	557	மேதகவுடைக்	144	வகைவெண்டிரைப்	123
முற்றவஞ்சேர்	571	மேதகுசீ	199	வசிரகாயம	233
முறறவமபயின	378	மேதியுகக	82	வசையற	173

வசையிலா	8
வஞ்சமோருருக்	448
வட்டவடிவங்	96
வடதிசைக்	365
வடமலையுடன்	117
வடமுதலியவாய்	229
வடவரைப்	409
வடவையின்	333
வடவையைப்	313
வடாதுட	150
வடிகொள்	458
வடிகொள்வேல்	59
வடுக்கணப்	345
வடுத்தனைப	181
வடுநாடரிதாம்	558
வடுவகிரனைய	453
வடுவறு	507
வண்டிமிர்	570
வண்டிருந்	398
வண்டின	290
வண்டுபாண்	402
வண்டுலவுங்	415
வண்டுளர்	469
வண்டொடுங்	109
வண்ணமாமலர்க்	390
வணக்கருங்	112
வணங்கி	32
வணங்கி	541
வம்படர்	505
வயிரவெற்பினை	297
வரகதி	209
வரத்தினை	248
வரந்தருக	30
வரந்தவா	457
வரம்பிலா	120
வரம்பிலாதவர்க	175
வரமருவு	398
வரனுடைச்	241
வராகமா	244
வரிவளைக்குலம்	159
வரிவளைகறங்கு	76
வருணன்மேற்	185
வருமுகம்	10
வருமுனைதிர்	322
வரைமேதினி	153
வரோதய	150
வல்விருக்குங்	416
வல்லவான்	12
வலதுகை	113
வலமபடக்	193
வலம்புரிக்	176
வலம்புரித்	32
வலம்புரிதுவைத்தன	441
வலமபுரிமுழங்க	540
வலம்புரியெனச்	543
வழிந்ததேன	82
வழிந்தவெண்	358
வழுக்கு	4
வழுவறு	361
வழுவிலாக்	335
வழுவிலாச்	233
வள்ளலுங்	547
வள்ளுகி	77
வளையங்கொடியு	289
வளைவாட்டிய	457
வனங்கெழு	434
வனங்கொள	456
வளர்பொற்	410
வளர்முலை	523
வளரியல்	478
வளைகளாயிரஞ்	290
வளைத்தகண்	134
வளைதத	497
வளையாழி	261
வற்றுங்கடல்	471
வனகடுவன்	146
வன்கருங்காலி	249
வன்படை	342
வனபுலங்க	146
வன்னிகுறகுலக்	158
வனசரோருகத்திற்	185
வனப்புடைப்	115
வனமயிற்	502
வனமாலிகை	282
வாக்கியாயதனுற்	1
வாக்கும	238
வாகடநூலினைப	127
வாகடம	463
வாகைமாலிகை	327
வாங்குபெரும்	258
வாசமொரு	137
வாசவான்பொழிற்	168
வாசவான்	393
வாசிமண்டில	70
வாசுதேவ	245
வாட்டடங்கண்	463
வாட்டுணை	524
வாட்படையதனுற்	370
வாடைபோந்து	67
வாண்மங்கலப	513
வாமபாகத்து	341
வாமபாகத்தொடு	440
வாமமேகலை	525
வாமனனம்பிகை	391
வாமனு	259
வாமனுநினது	243
வாமனுவினறு	244
வாமாண்கலை	509
வாய்ந்தகலவியர்	79
வாய்ந்தசேனையர்	186
வாயில்காவலாஞ்	104
வாயுவுமதியு	162
வாயுவே	263
வார்புறம்	496
வார்பெருகும்	410
வார்பொழிற்	457
வாரிநீணிலையு	460
வால்வளை	488
வாழ்ந்ததே	368
வாழிவாழி	1
வாழிவாழியென	238
வாளிபினசெல	11
வாளியாதிய	303
வாளியென்னவும்	70
வாளைபபகடு	14
வான்கடல்	125
வான்சுரங்	405
வானபகை	349
வானபுரத	429
வான்வளங்	229
வான்றுன	272
வானகத்	481
வானத்தவர்	259
வானமுமதன்கீழ்	45
வானவர்காலன்	303

வானவர்மதிக்கு	65
வானவருங்	131
வானுடரும்	513
வானிரம்பிய	79
வானுட்கழிய	565
வானுலாங்	462
வானுலாமதி	9
வானுறவிவந்த	67
வானைத்தடவ	267
வானோருடன்	422
விச்சைதங்கிய	247
விசும்புதூர்த்	379
விசையனெவ்வமு	561
விட்டவெற்பினை	352
விட்புலத்தின்மே	376
விடுத்தருள	55
விண்டுவென்	10
விண்டுழாய	69
விண்ணுறணைத்தா	436
விண்ணிலம்புவி	317
விண்ணினோங்கு	65
விண்ணுராய	403
விண்ணுளார்	288
விண்ணுளார்களின்	368
வித்தகப்பொன்	253
வித்தகாவிவற்றை	197
வித்தாய்முதலிற்	388
விதமுறங்	466
விதிகாணும்	569
விதித்தகால	239
விதித்தயானையும்	360
விதித்தவேள்விக	98
விதியினலமைத்	384
விதியனுக்	376
விமலநூலகளைக்	575
விமானமெய்துபு	157
விரசையோ	288
விரிசித்திர	256
விரிதரு	105
விருத்தமாகிரப்பு	121
விருந்தாராய்த	553
விருந்தெமக்	439
விருந்தொடு	561
விருப்புளா	187
விரும்புமைந்தனக்	560
விரைக்கமல	28
விரைசை	155
வில்லுடன்	488
விலங்கல்சேர்ந்து	52
விலங்கல்	368
விழித்தகட்	60
விழித்தெறியு	372
விழுக்கலை	407
விழுகொலைக்	365
விழுமிதாகிய	64
விழுமிதாய்	212
விளாமழலையின்	285
விளங்குமாமணி	507
விளர்வாரண	399
விளையுள்யாவையும்	5
விற்கையான்	88
விற்பயின்றகை	60
விற்புடைப்	304
விண்மாணுதற்	268
விண்மானுங்	445
வினையாதரித்	258
வீக்கமபற்றிய	480
வீக்குகச்சிற	457
வீக்குபொற	526
வீசுபாராரைக்	145
வீசுகிரணக்	506
வீட்டாறடைதற்	564
வீடலாதவற்றை	240
வீதிவாயி	75
வீராகவனு	244
வீரவாளிகளைப்	339
வீவிலாடவர்	464
வீறுபடும்	15
வெங்கோப	2
வெட்சியே	110
வெண்டயிர்ப்	250
வெண்டிரைக்	430
வெண்டிரைத்	211
வெண்டிரைதிரண்	505
வெண்டுகிற்கொடி	489
வெண்ணிணக்	356
வெண்ணிலாத்	318
வெண்ணுரைத்	42
வெண்ணெயே	180
வெண்பட்டமர்	484
வெண்பொற்	547
வெண்பொன்	68
வெதிரொதிர்	145
வெம்புலால்	403
வெம்முலை	468
வெம்மை	461
வெயில்செய்	69
வெள்ளிச்சயில	435
வெள்ளிடை	6, 371
வெள்ளிவெண்	460
வெள்ளைவாரணப்	489
வெற்றறெனுன்	47
வெறிப்பசுந்	402
வெறிமலர்ப்	316
வெறுக்கைச்	306
வெறுக்கையிற்	80
வேசகத்துளை	316
வேடுவர்தங்	413
வேண்டலொன்றை	169
வேத்தியல்பதனை	92
வேதநாலையு	4
வேதநூல்	290
வேதபபாவை	269
வேதமாண்	294
வேதமாம்புநடன்	35
வேதமுத	48
வேதமொழிக்கு	420
வேதவான்சிரத்து	37
வேதவேதிய	286
வேதாந்தமுத	46
வேதாமதித்	51
வேதாவியங்	261
வேரிக்கமலத்	399
வேரியார்	475
வேலைக்கே	127
வேலைமுற்றிய	313
வேலையாய்	466
வேலைவாய்ப்	7
வேளினை	104
வேற்றூரா	302
வேறிலா	489
வைகல்வைகுறு	550
வைகறையதனிற்	503
வைர்நுதி	264

ஸ்ரீ:

குருகை மான்மியம்

குறிப்புரை

*1 நானிலம் - நான்குநிலம்-முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பவை. மும்மாரி - மூன்றுமழை. வளன் - வளம்; இறுதிப்போலி. நல்லறம் - துற வறம். நாலாயிரப்பனுவல் - பொய்கையார்முதலிய ஆழ்வார்கள் பன்னிருவ ரும் அருளிச்செய்த நாலாயிரம் பாசுரங்களையுடைய தமிழ்வேதமாகிய திவ்வியப்பிரபந்தம். நான்மறைநூல் - இருக்கு யஜுர் சாமம் அதர்வம் என்று சொல்லப்படுகிற வடமொழிவேதம் நான்கும். ஸ்ரீ பராங்குச ஆணை - ஸ்ரீ சடகோபருடைய கட்டளை. வைகலும் - தினந்தோறும்.

3 வாக்கி - நால்வகைப்புலவரு ளொருவன். வாக்கியாவான் 'ஓதிய அறம் பொருள்கள் உற்றிடும் இன்பம் வீடு கோதின்றிக் கேட்க வேட்கக் கூறுவோ' னுவன். 'பரனையே வழுத்தும் நாக்கினால்...........கருணையைப் புகழ்ந்திருக்கும் நன்னெறியே வாக்கியாயதனாற் பயன்' எனக் கூட்டிமுடிக்க.

4 ஆருயிர் - நிறைந்தவுயிர். மூது - பெருமை. இப்பாட்டின் முன் னிரண்டடி, 'பொன்னின்சோதி போதினாற்றம்பொலிவேபோற், றென்னுண் டேனிற்றீஞ்சுவை செஞ்சொற்கவியின்பம்'† என்னும் கம்பர்கருத்தைத் தழுவி யமைந்தது. இச்செய்யுளாலும் இதன்பின்வரும் செய்யுளாலும் பரதத்வ நிருபணம்பண்ணப்பட்டது.

5 மால் - பெரிய. யானை - கஜேந்திரன். விண் - ஆகுபெயராய் அண்டமுகட்டினையுணர்த்திற்று. பக - பிளக்கும்படி. ஓதை - ஓசை - ஒலி. புத்தேளிர் - தேவர்.

6 கடி - பரிமளம். எட்டெழுத்து - திருமந்திரம். புள்ளின்கொடி- புட்கொடி - கருடக்கொடி. இன் சாரியை. இதனால் நூலாசிரியர் பகவத் பாகவத ஶேஷத்வரூபமான தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை வெளியிடுகிறார்.

7 நான்முகன் இறைவனால் உணர்ந்தருள் முதனூல் - பிரமன் திரு மாலினால் உபதேசிக்கப்பெற்று வெளியிட்ட முதனூலாகிய வடமொழி

---

* எண்கள் பாடல்களின் தொடக்கத்திலிடப்பட்டுள்ள தொடர்ந்த எண் களைக் குறிக்கும்.

† இராமாயணம், மிதிலைக்காட்சிப்படலம், செய்யுள், 23.

வேதம். தமிழ்ச்சதுமறையென்றது நாலாயிரதிவ்வியப்பிரபந்தத்துள், வடமொழியிலுள்ள நான்குவேதங்களின் சாரமாகச் சடகோபர் அருளிச்செய்த திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரியதிருவந்தாதி திருவாய்மொழி என்னும் தமிழ் வேதம் நான்கினையும். மாறன் - சடகோபர். இது - இக்குருகைமான்மியம். சால்பு - மாட்சிமை. என் மனம் களிக்கும் என முடிக்க.

8 இசைத்து வழுத்தும் - புகழ்ந்துபேசப்படுகின்ற. ஏ - அசை. அஞ்சு - ஐந்து; போலி. மாசு - குற்றம். பழுத்த - கனிந்த - சுவைமிகுந்த. 'பாவலருடைய திருவடித்தாமரைகளைச் சிரமேற்றரித்துச் செய்யும் வழிபாட்டுநெறியினையே கற்று அதனையே நினைந்துவருவேன்' என்பது பின்னிரண்டடிக் கருத்து. ஆசு - குற்றம். இதனாலும் இதன்பின்வரும் செய்யுளாலும் அவையடக்கங் கூறப்பட்டது.

9 'தீதுணர்ந்தசொற் பேதைநீ.........ஏதுணர்ந் திதற்கிசைந்தனை', என்பது அவையத்தார்கூற்று. எனில் என்பது அநுவாதக்குறிப்பு. இதற்கு - குருகைமான்மியம் இயற்றும் இச்செயற்கு.

10 நான்மறைத் துணிவுதன்னை - நான்குவேதங்களாலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளை. தன் - சாரியை. தேரும் - தெளியும். பங்கேருகம் - தாமரை. பொகுட்டு - கொட்டை. பங்கேருக மென்பொகுட்டிருந்தோன் - பிரமன். கேத்திரம் - க்ஷேத்திரம். முன்னிய - அணுகிய, பொருந்திய.

11 திடன் - திடம் - உறுதி; இடன் - இடம் - வலிமை. திடன் இடன் என்பன போலி. ஆதிநாதபட்டர் - திருக்குருகூர் ஆதிநாதர்கோயில் அருச்சகர். இதனாலும் இதற்குமுந்திய செய்யுளாலும் இக் குருகைமான்மிய நூல்வரலாறு கூறப்பட்டது.

12 இருக்கு - வேதம். பனுவலினால் - பனுவலோடு. பனுவல் - நூல். நாவீறன் - சடகோபன். நாவீறனென்னும் புயல், மேன்மை யருட் புயல். புயல் - மேகம். திருக்குருகைப்பெருமாள் - சடகோபர். திருக்குருகைப் பெருமாள்பேரன்புகூரும் வணிகன்சடையன், தருக்குலவும் பொழிற் குருகாபுரி வணிகன்சடையன் எனக் கூட்டுக. திருக்குருகைப்பெருமாள் பேரன்பு கூரும் வணிகன் சடையன் என்பதற்குத் திருக்குருகைப்பெருமாளாகிய சடகோபரால் மிகவும் அபிமானிக்கப்பெற்ற (அல்லது திருக்குருகைப் பெருமாள்விஷயத்தில் மிக்க பேரன்புடைய) வணிகனான சடையன் என்று பொருள். சடையன் என்பது இக்குருகைமான்மியநூலியற்றிய ஆசிரியரின் இயற்பெயர். இதை - இக்குருகைமான்மியத்தை. திருக்குருகைப்பெருமாள் வண்கவிராசன் என்பது இந்நூலாசிரியரின் சிறப்புப்பெயர். இதனால் இந்நூலாசிரியரின் இயற்பெயரும் சிறப்புப்பெயரும் கூறப்பட்டன.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1938-ஆம்௵ மேமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு 1938 மே	வரவு 1937 மே	விவரம்	செலவு 1938 மே	செலவு 1937 மே
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:		
(1) நன்கொடைவகையில் அடியிற்கண்டபடி வரவு a. தேவகோட்டை மகா-ள-ஸ்ரீ தி. சு. பள. ப சிதம்பரம் செட்டியாரவர்களிடமிருநது சங்கத்துக்கு நன்கொடை வரவு ரூ. 500			(1) சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	171 2 8	
b. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ V. S ராமஸ்வாமி சாஸ்திரி B. A, B. L. அவர்களிடமிருந்து சங்கப் பதிப்புப் புத்தகம் அச்சிடக் காகிதம் வாங்குவதற்காக நன்கொடை வரவு 7			(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சமபளம் செல்லாக்கியது ...	144 3 1	
ஆக ரூ. 507	507		(3) Stationery contingencies வகையிற்செலவு ...	... 6 6	

(2) புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டிலிருந்து 1938-ஆம் வருஷம் மே மாதச்சந்தா ரூ	50	...	...			
(3) பாங்கில் போடப்பட்டுள்ள தொகைக்கு வட்டிவகையில் வரவு ...	39	3	5			
(4) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	30	...	...			
(5) Miscellaneous வரவு ...	1	15	...			
மொத்தம் ரூ ...	628	2	5	301	12	...
II Editorial Section:						
(1) செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாவகையில் வரவு ...	4	8	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	41	4	...			
(3) செந்தமிழ்ப் பழையபிரதிகள் விற்றவகையில் வரவு. ...	1	2	...			
மொத்தம் ரூ ...	46	14	...	110	6	3

(4) தபால், தந்திவகையிற்செலவு	2	...	...			
(5) சங்கப்பரீக்ஷைசம்பந்தமாகச் செலவு ...	...	8	...			
மொத்தம் ரூ ...	318	4	3	138	15	3
II Editorial Section:						
(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	165	2	7			
(2) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனரி கன்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு ...	22	1	...			
(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு ...	57	...	...			
(4) தபால், தந்தி வகையிற் செலவு. ...	8	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	252	3	7	199	1	9

III Press Section:						
(1) சங்கவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி வகையில் வரவு	54	...	...			
(2) ஷை வேலைகள் சம்பந்தமாக பைண்டிங் கூலி வகையில் வரவு ...	3	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	57	...	...	83	...	...

III Press Section:						
(1) அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	46	12	3			
(2) ஷை ஆபீஸ் **Stationery contingencies** வகையிற் செலவு.	3	6	7			
மொத்தம் ரூ. ...	50	2	10	69	13	10

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	732	...	5	495	2	3	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	620	10	8	407	14	10
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ ...	171	5	1	637	6	11	மாத முடிவில் மீதி இருப்பு ரூ ...	*282	8	10	724	10	4
ஆகமொத்தம் ரூ ...	903	3	6	1132	9	2	ஆகமொத்தம் ரூ ...	903	3	6	1132	9	2

*By M. R. C. C. Bank Pass Book in current account Rs. 80– 0– 0
Amounts under suspense account as per vouchers from staff 27– 8– 0
Cash on hand Rs. 175– 0–10

282– 8–10

குறிப்பு:—மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 282-8-10 தவிர, ஆபீஸ் மூலதனங்களாக உள்ளவை:—மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 25011-5-0; (2) ரூ. 1050-0-0; (3) ரூ. 1001; மதுரை இம்பீரியல் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000; (2) ரூ. 10000; (3) ரூ. 5000; காரைக்குடி [illegible] அடமானத்தில் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1,200 ஆகும்.

Audited and found correct,
V.S. RAMASWAMI, AUDITOR, 28–6–'38.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 20–6–'38.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1938-ஆம்௵ ஜூன்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு 1938 ஜூன்	வரவு 1937 ஜூன்	விவரம்	செலவு 1938 ஜூன்	செலவு 1937 ஜூன்
I GENERAL SECTION :			I GENERAL SECTION :		
(1) மாதசசந்தாவகையில் அடியிற் கண்டபடி வரவு:— (a) புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டிலிருந்து 1938-ம்௵ ஜூன் மாதச்சந்தா வரவு ரூ 50 (b) மகா-ா-ா-ஸ்ரீ திரு. நாராயணையங்காரவர்களிடமிருந்து சங்கக்கலாசாலை மாணவர் போஷணை வகைக்கு 1937-ம்௵ நவம்பர் மாதச் சந்தா வரவு ரூ 10 ஆக ரூ 60	60		(1) சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	30	
			(2) சங்கக் கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	110	
			(3) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு ...	2 15 3	

(2) சங்கக் காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	30	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	90	...	...	331	3	...

(4) தபால், தந்தி வகையிற்செலவு ...		12	...			
(5) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	3	8	...			
மொத்தம் ரூ	147	3	3	487	4	8

II Editorial Section:						
(1) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	27	6	...			
(2) செந்தமிழ்ப் பழையபிரதிகள் விற்றவகையில் வரவு ...	12	2	6			
மொத்தம் ரூ ...	39	8	6	105	15	...
III Press Section:						
(1) சங்கவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு.	103	8	...			
(2) ஷை வேலைகள் சம்பந்தமாக பைண்டிங்கூலிவகையில் வரவு ...	3	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	106	8	...	80	8	...

II Editorial Section:						
(1) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் அச்சிடும்சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸிவகையிற் செலவு. ...	22	5	3			
(2) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	121	12	...			
(3) தபால் தந்திவகையிற் செலவு	7	12	...			
மொத்தம் ரூ ...	151	13	3	144	14	11
III Press Section:						
(1) அச்சாபீஸ்சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	26	...	...			
(2) ஷை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	4	3	...			
மொத்தம் ரூ ...	30	3	...	31	13	...

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	236	...	6	517	10	...	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	329	3	6	664	...	7
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ. ...	282	8	10	724	10	4	மாதமுடிவில் மீதியிருப்பு ரூ ...	*189	5	10	578	3	9
ஆகமொத்தம் ரூ. ..	518	9	4	1242	4	4	ஆக மொத்தம் ரூ ...	518	9	4	1242	4	4

*By M. R. C. C Bank Pass Bk. in current account Rs. 80– 0– 0
Amounts under suspense account as per vouchers from staff. 105– 8– 0
Cash on hand Rs. 3–13–10

189– 5–10

குறிப்பு:—மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 189—5—10 தவிர, ஆபீஸ் மூலதனங்களாக உள்ளவை:—மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்கான Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 25011-5-0. (2) ரூ. 1050. (3) ரூ. 1001; மதுரை இந்தியன்பாங்கில் வட்டிக்கான Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000. (2) ரூ. 10000. (3) ரூ. 5000. காரைக்குடி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஸ. கப. ராம. நாராயணன்செட்டியாரவர்களின் ரங்கூன் அம்மென் கடையில் வட்டிக்குச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1200 ஆகும்.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 2—7—'38.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 2—7—'38.